

Abonyiak-Abonyért

Az abonyi Kulturális- és Sportnapok keretében 12. alkalommal került sor az Abonyiak-Abonyért kitüntetések átadására. Az abonyi önkormányzat kuratóriuma /Virágné Lendvai Ilona titkár, Nagy Gáborné, Drávay József, Pető Zsolt és Tóth Ernő/ a beérkezett javaslatokból három olyan személyt választott ki, akik hosszú éveken át tartó eredményes munkájuk alapján kiérdemelték a megtiszteltetést.

A kitüntetéseket 2007. május 27-én a IX. Regionális Fúvószenekari Találkozó alkalmával a római katolikus templom és a Kinizsi Városkapu előtti téren Romhányiné dr. Balogh Edit polgármester jelenlétében, Virágné Lendvai Ilona a kuratórium titkára, valamint a kuratórium tagjai adták át. Az ünnepség színvonalát emelte az öt fúvószenekar és a majorettek igényes műsora.

Kazinczy Andorné /Árpás Márta/

Abonyban született, édesapja jó nevű hentes volt Abonyban. Az általános iskola befejezése után óvónő

szeretett volna lenni, de orvosi javaslatra fizikai munkát kellett választania. Így választotta a cukrász szakmát. Budatétényben a „SZÖVOSZ” iskolában folytatta tanulmányait, ahol megtanulta a cukrász mesterség alapjait. Tizenhét évesen az „Abonyi ÁFÉSZ” cukrászüzemében kezdett el dolgozni, mint szakmunkás. Ezen a munkahelyen 30 éven át dolgozott.

folyt. a 2. oldalon

Ez idő alatt megszerezte a boltvezetői képe-
sítést, majd 1978-ban a mesteri címet. Ezzel
egy időben kinevezték a cukrászüzem vezető-
jének. Sok szakmai versenyen eredményesen
szerepelt, s kezei alatt sok abonyi fiatal tanulta
meg a cukrász szakmát. 1990-ben az ÁFÉSZ
bezárta a Gyöngyvirág presszót, s vele együtt
a cukrászműhelyt is.

Itt jött el az ideje annak, hogy a Hunyadi
úton, saját házában műhellyel együtt meg-
nyitotta a cukrászdát. Ezekben az években ez
a vállalkozás egyedi volt Abonyban. /Márti
néni cukrászdája./ Ezzel együtt hamarosan
híre ment a környező településeken, hogy
Abonyban milyen jó házias süteményeket
lehet kapni. Újszászról, Törtelről, Kőrös-
tétlenről, Újszilvásról rendszeres vásárlói van-
nak ezen kis cukrászdának.

A nyitás óta eltelt 17 év alatt mindig tá-
mogatta az idő közben várossá nyilvánított
Abony kulturális rendezvényeit, társadalmi
eseményeit, intézmények /óvodák,iskolák/
alapítványi rendezvényeit.

Mártika ma már aktívan nem dolgozik az
üzletben, de szakmai tudását az általa képzett
és idő közben mesterré vált kollégája viszi
tovább. Ő is foglalkozik tanuló képzéssel, és
Márti néni egyetértésével továbbra is támo-
gatja Abony város közösségi életének rendez-
vényeit.

Retkes Ferencné /Dobos Zsuzsanna/

Az általános- és középiskolai tanulmányait
Abonyban végezte. Tagja volt a Gyulai Gaál
Miklós Általános Iskola kamarakórusának,
énekkarának, melyekkel több díjat és fesztí-
vált nyertek. Általános iskolás korában több
sportágban is rendszeresen versenyzett /tor-

na, atlétika, kézilabda, asztalitenisz/.

A zeneiskolában kilenc évig tanult hegedül-
ni. Tagja volt a zeneiskola vonósenekarának.
Megnyerte a Pest megyei középiskolai ma-
gasugró bajnokságot, tagja volt a gimnázium
kézilabdacsapatának és ezekben az években
Abony NBII-es női asztalitenisz-csapatnak,
melynek edzője Diószegi László testnevelő
tanár volt. A Pest megyei gimnáziumok né-
met nyelvi versenyén II. helyezést ért el. A
főiskolát Kecskeméten végezte el 1970-ben, s
ezzel egy időben az óvónői diplomát is meg-
kapta. Főiskolás korában tagja volt a főiskola
énekkarának, zenekarának, s a sportolást sem
hagyta abba. Igazolt versenyzője volt a főis-
kola röplabdacsapatának. 1969-ben asztalite-
niszben Országos Egyetemi- és Főiskolás baj-
nokságot nyert női párosban és bronzérmet
vegyes párosban.

Zsuzsika 1970. augusztus 16-án kezdte
óvónői pályafutását az Újszászi úti óvodá-
ban.

1971. december 6-án a Pingvines Óvoda
megnyitáskor átkerült ebbe az óvodába.

1980. szeptember 1-jétől a Gyöngyszemek
Óvodában helyettes vezetőnek nevezték ki.

1989. augusztus 1-je óta kinevezett vezető-
ként irányítja ezen óvodát.

2004-ben negyedik alkalommal nyerte el
az óvoda vezetői álláshelyre kiírt pályázatot,
a nevelőtestület és a képviselő-testület szava-
zata alapján. Férje korai halála /1990/ után a
családi teendőkre, két fiú gyermeke felneve-
lésére egyedül maradt. „Büszke vagyok rájuk,
valamint arra is, hogy az óvodánkban folyó
szakmai munkát a városban több fórumon is
elismerték.”

Tarjányi János

Abonyban a nagyjársi iskolában kezdte el
tanulmányait, majd Cegléden fejezte be az
általános iskolát. Kovács szakmát tanult. Első
munkahelye az „Abonyi Gépállomás” volt.
Egerben volt két évig sorköteles katona. A
katonaévek után Szolnokon helyezkedett el a
MÁV-nál. Szakmájában dolgozott, majd cso-
portvezetőként ment nyugállományba. 1959-
től 31 éven át egyik meghatározó egyénisége
volt az abonyi birkózó életnek. Hosszú sport-
pályafutása során sok szép és felejthetetlen él-
ményben volt része. A sport területén elvég-
zett odaadó munkáját a sportszerető abonyi
emberek elismerték. Az 1960-as évek elején a
női kézilabdacsapatnál is tevékenykedett. Pá-
lyafutása alatt több sportszerető személyiség
is segítette a birkózó-szakosztály munkáját. /
Tarkó Sándor, Diószegi László, Nagy András,
Rithnovszky János, Király Ernő, Kiss István,
Valkó Ferenc, Bartucz István, id. Retkes Já-
nos, Csöke János, id. Nyúli György, id. Balla
István, Vidané Vergyák Ilona/

Pályafutása alatt kb. 250 olyan birkózót
nevelt, akik különböző szintű és rangú ver-
senyeken a győzelmi emelvény valamelyik
fokára állhattak fel. Lelkiismeretes sportte-
vékenységéért több magas kitüntetésben is
részesült. /Magyar Birkózó Szövetség, Pest
megyei Birkózó Szövetség stb./ János bará-
tom amilyen észrevétlenül kezdte meg sport-
tevékenységét, ugyanolyan csendesesen vonult
vissza a sportéletből.

Abony város vezetése és a kuratórium tagjai
jó egészséget és további sok sikert kívánunk
mindhárom kitüntetettnek.

Tóth Ernő, ny. testnevelő tanár

Téka-díj 2007.

2007. 06. 13-án került sor a Magyar Könyv-
tárosok Egyesületének Pest Megyei Szerve-
zete és a váci Katona Lajos Városi Könyvtár
által Vácott rendezendő KÖNYVTÁROS-
NAP-ra.

Ezen az ünnepségen, melyen Abonyból a
Művelődési Ház és Könyvtár részéről három
fő vett részt, adták át a Téka-díjakat. Ezt a
megtisztelő kitüntetést azok kapják, akik
több évtizeden át dolgoznak a könyvtárügy
szolgálatában.

Örömkre egyik kollégánk, Komlósné Pelle
Zsuzsanna is a díjazottak között volt. Három
évtizedes munkája nyomán Ő is átvehette a
Pest Megyei Könyvtáros Szervezet által alapí-
tott megtisztelő kitüntetést.

Gratulálunk és további munkájához erőt,
egészséget kívánunk!

Korbély Csabáné
Művelődési Ház és Könyvtár

HÁLÁVAL ÉS SZERETETTEL

Ünnepelőruhát öltött a Gyulai Gaál Miklós Általános Iskola aulája június 1-jén, pénteken, hiszen ekkor és itt köszöntöttük és ünnepeltük Abony város pedagógusait és a munkájukat segítő alkalmazottakat. Az évnek ez az egyetlen napja, a pedagógusnap, amikor találkozhat óvónő, dajka, tanító, tanár, cse-csemőgondozó, hivataloság, karbantartó, fűtő, iskolatitkár, könyvtáros, sportszervező, és minden olyan ember, aki valamilyen módon intézményi szinten szebbé, zavartalanabbá, tartalmasabbá, élhetőbbé és gondtalanabbá teszi a városban élő gyermekek mindennapjait. Köszönet nekik, köszönet mindenért: a türelemért, a tudásért, a jóságért, a kedvességért, a megértésért, a nyugalomért.

Az ünnepi műsort a Gyöngyszemek Óvodája és a Somogyi Imre Általános Iskola gyermekei adták. Az ovisok népi körjátékai után szemtanúi lehettünk, hogy hogyan vált az első osztályos kisiskolás gyermekből felnőtt: mérnök, tanár, pilóta. A különböző korosztályt képviselő tanulói csoportok táncokkal, versekkel köszöntötték az ünnepeltek. Igen felemelő érzés volt a Lengyel Tiborné, Erzsike által rendezett csodálatos műsor, melynek befejezéséért minden jelenlévő egy-egy szál gerberát kapott köszönetképpen a szereplő gyermekektől.

Romhányiné Dr. Balogh Edit polgármester asszony saját családi kötődésű érzelmekkel, szívhez szóló szavakkal köszöntötte a jelenlévőket, megköszönve munkájukat.

Méltó alkalom Abony Város pedagógusnapja arra, hogy kitüntetések, jutalmakat, címeket adományozzunk.

Itt vehette át aranydiplomáját **Jeney Ezsébet**, ismertebb nevén Szősi néni. Tanítói oklevelét 50 éve szerezte, a Gyulai iskolában tanított alsó tagozatosokat több évtizeden át, s ma már nyugdíjas éveit éli.

A Gyulai iskola magyar-történelem szakos tanára, **Bata Jánosné** kiemelkedő eredményeket ért el a tehetséggondozásban. Tanítványai évek óta nagyszerűen szerepelnek a különböző szintű tanulmányi versenyeken. Így nyerte el az Arany Katedra Emlékplakett díjat. Igen meghatározó volt, amikor volt tanítványai - a 14-26 évesig - virággal a kezükben, felsorakoztak, hogy köszönthessék volt tanárukat.

Gratuláltunk **Kárteszi Lászlónak**, a gyerekek Marcsi néniének, aki januárban, a Magyar Kultúra Napján kapta meg az Apáczai Kiadó székházában a Genius-díjat a Gyulai iskola iskolaotthonos munkaközösségének javaslatára.

Köszöntöttük a város oktatási és kulturális területén 25, 30, illetve 40 éve dolgozó, valamint az ebben az évben nyugdíjba vonuló pedagógusokat, alkalmazottakat. Ebből az alkalomból vehettek át Szolgálati emlékérmeket: Retkes Ferencné vezető óvónő, Molnár Gyuláné óvónő, Somodi Gyuláné óvónő, Kárteszi Lászlóné tanítónő és Koczka Tiborné tanítónő.

Az óvodavezetőként eltöltött 19 évben nyújtott kiemelkedő pedagógiai munkája jutalmaként nyugdíjba vonulása alkalmából **Retkes Ferencné**, Zsuzsikának Abony Város Önkormányzatának Képviselőtestülete a Címzetes óvodavezetői címet adományozta.

Nagy Gáborné, a Somogyi iskola igazgatója 15 év után befejezi vezetői tevékenységét. A Képviselőtestület a másfél évtizedes kiemelkedő pedagógiai munkája jutalmaként a Címzetes igazgatói címet adományozza.

Kitüntetést kaptak azok is, akik a Pedagógus Szakszervezetben mérhetetlen sokat tettek, fáradhatatlanul dolgoznak. **Kókai Béláné**, Mucika néni, **Dudás Lászlóné**, a Gyulai iskola, **Györe Csaba** a Somogyi iskola, **Kovácsné Gulyás Zsuzsanna**, a Gyöngyszemek Óvodája szakszervezeti titkára.

Gratulálunk minden kitüntetést, díjat, címet, jutalmat kapott pedagógusnak, alkalmazottnak. Kívánok nekik erőt, egészséget, örömet és boldogságot az elkövetkezendő évekre.

Kívánok minden gyermeknek, pedagógus kollégának és valamennyi alkalmazottnak megérdemelt pihenést, kellemes feltöltődést, hogy ősszel megújult erővel, tetterre készen kezdhessek az új tanévet.

Bánné Hornyik Mária
Oktatási, sport és kulturális
bizottság elnöke

Fotó: Krupincza Béla

Ifj. Kállai Ernő kisebbségi ombudsman lett

Az állampolgári jogok országgyűlési biztos-jelöltjéről, valamint a nemzeti és etnikai jogok országgyűlési biztos-jelöltjéről szavazott 2007. június 11-én az Országgyűlés. A jelöltekről a képviselők titkos szavazással döntöttek, megválasztásukhoz kétharmados többségre volt szükség. A kisebbségi ombudsmani posztra jelölt Kállai Ernő 326 igen, 14 nem szavazatot kapott, 6 szavazat volt érvénytelen. Majtényi Lászlóra 183 igen és 156 nem szavazat érkezett, 7 szavazat érvénytelen volt - mindez azt jelenti, hogy csak Kállai Ernő kapta meg a szükséges szavazatokat az Országgyűléstől.

Kállai Ernő kisebbségi ombudsmanná választását egyhangúlag támogatta az alkotmányügyi bizottság.

A nemzeti és etnikai jogok országgyűlési biztosának jelölt jogász a meghallgatáson azt mondta: legfontosabb feladatának a jogsértések elleni határozott fellépést, valamint a társadalmi párbeszédet tekinti.

Kállai Ernő arról is beszélt, hogy el akarja érni a kisebbségek parlamenti képviseletét, aktív közszereplőként kívánja érvényesíteni a kisebbségek alkotmányos jogait, de tisztában van azzal, hogy a diszkriminációt nem lehet néhány év alatt megszüntetni.

Kállai Ernő a szükségesnek tartott változtatások között említette a kisebbségi törvény finomítását.

Az újonnan megválasztott kisebbségi ombudsman sajnálatosnak nevezte, hogy a parlament nem támogatta Majtényi László megválasztását, aki szerinte kiváló szakember és jól tudtak volna együtt dolgozni.

Kállai Ernő Abonyban született, iskoláit is itt végezte, majd az alábbi tanulmányokat folytatta:

Tanulmányok:

Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola, jogelméleti és jogszociológiai szakirány;

1997-2002: Eötvös Loránd Tudományegyetem, Állam- és Jogtudományi Kar, jogász;

1994-1998: Eötvös Loránd Tudományegye-

tem, Bölcsészettudományi Kar, középiskolai, történelem szakos tanár;

1990-1994: Eszterházy Károly Tanárképző Főiskola, Eger, történelem-ének szakos tanár

Munkakörök:

1998- Magyar Tudományos Akadémia, Kisebbségkutató Intézet, Budapest, 2001-től a romológiai kutatócsoport vezetője;

2003- Apor Vilmos Katolikus Főiskola, Romológia Tanszék;

2000-2003: Miskolci Egyetem, Szociológia Tanszék.

Empirikus adatfelvétellel zajló nagyobb kutatások az elmúlt években:

Roma vállalkozók Magyarországon;

A tiszavasvári különballagtatás és az oktatási diszkrimináció;

A rendszerváltozás utáni romapolitika eredményei és hiányosságai;

A magyarországi cigányzenészek múltja és jelene;

Cigány kisebbségi önkormányzatok;

Közéleti tevékenység:

2002- az Autonómia Alapítvány kuratóriumának tagja;

1998-2004: A Gandhi Közalapítvány kuratóriumának tagja

Abonyiak nevében szívből gratulálunk és eredményes munkát kívánunk!

A szerkesztőség

Maradnak Abony iskolái: legalábbis egyelőre...

Az abonyi képviselő-testület év eleji határozatában felajánlotta Pest megye önkormányzatának, hogy vegye át fenntartásba a Bihari János Zeneiskolát és a Montágh Imre Általános Iskola, Óvoda, Egységes Gyógypedagógiai Intézményt / EGYMI /. Az ok prózai volt, mindkét intézmény hatalmas önkormányzati támogatást igényel. Mint az Oktatási- Kulturális és Sport Bizottság előterjesztéséből kiderül, a Montágh iskolában jelenleg 66 fő speciális nevelési igényű / SNI-s / gyermek tanul, az állami normatívához a fenntartó helyi önkormányzat kénytelen 43,411 millió forintot tenni. Tanulónként a városi költségvetésből csaknem 660 ezer! forintot kell áldozni a működtetésre. A Zeneiskola 48,249 millió forintos önkormányzati kiegészítésre szorul, tanulónként 101 ezer forintot kapnak a várostól, 478 növendékük van. A két

oktatási intézmény tehát majdnem 92 millió forintos mínuszt terhel a helyi költségvetésre, érthető tehát, hogy nem bírják anyagilag a fenntartást helyben.

A tények szerint a Pest megyei önkormányzat sem képes boldogulni a felajánlott két iskolával. A Bihari zeneiskolát határozatuk szerint 2009 szeptemberétől megszüntetnék, a Montágh-os gyerekeket Ceglédre küldenék. A téma városszerte igen nagy port kavart, a település vezetői méltánytalanok tartják az ügy ilyen jellegű, kompromisszumok nélküli megoldását. Az ügyet május 31-én tárgyalta az abonyi képviselő-testület, a megoldást a bajokra tovább és együtt keresik. Még számos - megyével történő - egyeztetés is hátravan, de egy biztos: a jövő tanévben Abonyban folyik tovább a munka mindkét intézményben, de a Bihari János Zeneiskolában a felvehető

tanulói létszámot és ezáltal a támogatásban /évi 100 ezer Ft/tanuló/ részesülő diákok számát 315 főre korlátozta a képviselő-testület. Romhányiné Dr. Balogh Edit Abony polgármestere, a Montágh Iskolában, június 1-jén megrendezett szakmai fórumon elmondta: „Azért lobbizom, hogy az intézmény ne szűnjön meg. A megyei közgyűlés kimondta, hogy a Montágh iskola tagintézményként sem maradhat meg. Ezzel szemben mi kistérségi szintű megoldást keresünk, cél, hogy az iskola legyen részben önálló, de az a helyi általános iskolákhoz nem csatolható. A Többcélú Kistérségi Társulás segítségét kérjük, hogy az intézmény tagintézményként a ceglédi Losonczy iskolához tartozzon. Így stabilállá válhat a működés, biztos lehet a pedagógusok állása.”

Lőrinczy Veronika

Tájékoztató a két ülés között eltelt időszak munkájáról

A Pénzügyi helyzetről:

2007. évre kiszabott adók időarányos része

Helyi adóbevételek alakulása				
	Előző évi hátralék	2007. évi kiszabás	Összes kivetés	Befizetett
Kommunális adó	4 895 280	9 992 341	14 887 621	12 727 170
Gépjárműadó	37 616 525	49 197 517	86 814 042	43 257 232
Iparüzési adó	10 262 151	78 227 096	88 489 247	70 550 952
Összesen	52 773 956	137 416 954	190 190 910	126 535 354
A befizetett összegből behajtott 2 484 727 (helyszínen: 970 041, értesítésre befizetett: 1 514 686)				

Felhalmozott egyéb lakossági köztartozás:

Bérelti díj: 864 ezer Ft

Csatornatársulási hozzájárulás: 61.589.e Ft

- ebből lakosság számára visszafizetendő: 25.715. e Ft

- hátralék: 35.873.e Ft

Vízdíj: 10.748. e Ft (lakosság + helyi közület) (Törtel tartozása nincs benne)

Szemétszállítási díj:

lakossági tartozás 13.540 . e Ft

önkormányzati tartozás: 23.670. e Ft (70. év feletti, a szállítói tartozásban szerepel)

A gazdasági osztály valamennyi dolgozója hetente egy napot behajtással foglalkozik.

Hitelállomány:

160 millió folyószámlahitel

havi kamata: 1 millió Ft

159.788.000 Ft fejlesztési hitel

negyed évi kamat: 1,8 millió Ft

415 millió fedezeti kötelezettségvállalás a csatorna II. ütemre

negyed évi kamat: 3 millió Ft

Összes hitel évi kamata: 31,2 millió Ft

A fejlesztési hitel törlesztése 2008 végétől esedékes.

Kifizetett beruházások:

Sportcsarnok felújítása: 7,4 millió Ft

Szivárvány óvoda felújítása: 65 millió Ft

ÖNO felújítása: 5,2 millió Ft

Utak aszfaltozása: 48 millió Ft

Összesen: 155,6 millió Ft

Kifizetetlen számláink:

Önkormányzati szállítói tartozás:

44.720.955. Ft

Koordináló Intézmény tartozás:

37.202.707. Ft

A kifizetetlen számlák miatt esedékes késedelmi kamat magasabb, mint a hitel kamata. Elengedhetetlen, hogy a likviditási gondok enyhítésére további hitelt vegyünk fel.

Törtel TK- Víz Kft. 21 millió forintnyi tartozásának rendezéséről Törtel Község Önkor-

mányszata május 31-i testületi ülésén határoz. Sajnos valószínűleg inkább a cég felszámolása mellett döntenek, mint a tartozás megfizetésének ütemezése mellett.

Befejeződött az utak felújítása (Nyári Pál, Szondi, Könyök, Bólyai, Munkácsy).

A kivitelező Duna Kft. számláit kiegyenlítettük, az állami támogatást megigényeltük.

Az útjelző táblák szükségességét helyszínen mérte fel a Rendőrség, a Magyar Közút Kht. és a Településfejlesztési Osztály egy-egy munkatársa.

Az Abonyi Lajos útra terelt kamionforgalom miatti panaszbejelentések miatt a Magyar Közút Kht. Regionális Igazgatóságához fordultunk.

Az Arany János úton a vízvezeték cseréje és az aszfalt javítása megtörtént.

Az ABOKOM Kht, a Víziközmű dolgozói és a közhasznú munkások összehangolt, jól szervezett, kiváló munkát végeztek az Arany János úton, a strandfejlesztés befejező munkáinál, a belvív elvezető rendszer rendbetételének eddig elvégzett munkálatainál, valamint az illegális hulladéklerakók felszámolásánál. Köszönet a teljesítményükért

A Független Hírügynökség által közzétett halpusztulás miatt megtekintettem a szennyvíz tisztító telep működését. Hatósági értesítést a problémáról a mai napig nem kaptam. A Strandfürdő új medencéinek műszaki átadása május 25-én és 29-én volt. A termálvizes medence hőmérsékletének beállítása fennakadást okozott. Megkezdődött a terheléses próbaüzem.

Megtörtént a belvív elvezető rendszer állapotfelmérése. A rendszer tisztítása megkezdődött. A szükséges munkák ismertetésére és a kivitelezéshez szükséges pénzügyi fedezet ütemezéséről döntés a május 31-i testületi ülésen születik.

Átfogó hivatalvizsgálatot folytatott a Középmagyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal május 16-17-én. A vizsgálat eredményét 30 napon belül megküldik. Erről ezt követően kap tájékoztatást a Képviselő-testület. Lengyelországból, Strzelce Opolskie városból

angol nyelvtanár diákokkal járt a Gyulai Gaál Miklós Általános Iskolában. Látogatást tettek a Polgármesteri Hivatalban is. A csodálatos természeti szépségekkel rendelkező város hasonló méretű, mint Abony, Krakkó és Katowice között helyezkedik el. Örömminkre lenne testvérvárosi kapcsolatot kiépíteni velük.

A szlovákiai Nizna település művészeti iskoláját látta vendégül az Abonyi Fúvós Zenekari Egyesület. Május 17-én színvonalas folklór műsorral ajándékoztak meg bennünket.

Örömmel vettem részt a hajdani Búzavirág Táncegyüttes május 19-ei találkozásán. Jó lenne újraéleszteni a nagyszerű néptánc együttest.

A Ceglédi Többcélú Kistérségi Társulás május 11-ei ülésén nem született megállapodás a kistérségi szociális ellátó rendszer kialakításáról. A társulási formáról további egyeztetések folynak. Körösteretlen polgármesterével folytatott megbeszélés alapján a két település között körvonalazódik a megegyezés.

A Zsinagóga és az Ungár ház hasznosítása, állagmegóvási munkái miatt helyszíni bejárást tartottunk Szedmer Szilviával, a Műemlékvédelmi Felügyelőség munkatársával, Dr. Viszlai Bélával, a Zsinagóga tulajdonosával és Kalácska Róberttel, az Abonyi Lajos Múzeumi Alapítvány elnökével. A Zsinagóga megmentésére alapítvány létrehozása indokolt, mert gazdasági társaság nem pályázhat műemlék megóvására.

*Rombányiné Dr. Balogh Edit
Polgármester*

Én iskolám köszönöm most neked...

Meghatóan szép találkozó helyszíne volt a nagykőrösi régi tanítóképző intézet épülete, ahol az 1957-ben, tehát megszűnése évében végzett évfolyam tartotta 50 éves találkozóját.

Abonyi vonatkozása az, hogy két abonyi tanító-tanár is végzett ebben az évfolyamban: Heiling György és Donáth Lajos.

A találkozó fényképezéssel kezdődött, majd a művelődési központban egy kiállítás megnyitójával folytatódott, ahol két rajzművész osztálytárs Heiling György és Pjéczka Mátyás örvendeztette meg kedves, szép alkotásaival volt osztálytársait és az érdeklődőket.

A szerkesztőség

X. Városi Gyermeknap a Pingvines Óvodában 2007. május 26.

A sok szervezés után is nagy lelkesedéssel vártuk ezt a napot. Reggel fél 8-ra érkezett minden munkatársunk az oviba, s már jól összeszokottan folytatták az utolsó előkészületeket. Megérkezett a légvár, a pónifogat, a fagyis kocsi, a vattacukros és a zenész. Az Élelmiszerbanknak köszönhetően 400 csomagot tudtunk készíteni, amit belépéskor osztottunk ki minden gyermeknek. 9 órára megtelt az óvoda udvara a város és a környező települések gyermekeivel.

9:00 –kor Tóth Izabella, Mazsola csoportos–Reggeli ébresztő c. verssel köszöntötte az egybegyűlteket, majd Szabó Krisztina intézményünk vezetője mondott köszöntőt, s Kovács Adrienn, Manócska csoportos, Manómesével indította a rendezvényt.

Óvó nénieink reggeli tornára invitálták az akkorra már összegyűlt gyereksereget, ugyanis intézményünk egyik fő célja az egészséges életmódra nevelés. Ezután óvodánk Mazsola és Csiga-biga csoportja mutatott be táncot, majd a Gyulai Iskola Modern Tánc és Fitness csoportja lépett fel. Az óvó nénik a táncok után nagy örömmel készülődtek „A Piroska és a farkas” dramatizálására, melyet 10:00 –kor kezdtek el, s nagy sikert arattak.

A helyi rendőrautó szirénázása hívta fel a figyelmet az azt követő őrző-védő kutyák bemutatójára, mely óriási sikert aratott. A hangulat fokozásaképpen két óvó néni vezetésével megkezdődött a sportvetélkedő, mely mindenképpen az egészséges életmódra hívta fel mindenki figyelmét. A családi összetarto-

zás erősítésére következett a csoportos és az egyéni aszfaltrajz- és homokvárépítő verseny, s az óvoda udvara percek alatt megtelt gyönyörű alkotásokkal. A remekműveket jutalmazás követte a gyermekek és a felnőttek nagy-nagy örömeire. Ez is sok programnak tűnik, de ezek mellett már 9:00 órától folyamatosan igénybe lehetett venni a légvárat, arcfestést, lovaglást, lovaskocsikázást, s volt még lufi- és papírhajtogatás, agyagozás. A hangulat tetőzését a 11:00 –kor megnyíló táncház jelentette.

A nagy melegben mindenkinek jól esett a

fagyis, melyet egy helyi cukrászda biztosított. A nagyközönség csak a légvár leengedésekor vette tudomásul a program zárását, a családok meglehetősen, új élményekkel gazdagodva s ajándékokkal tértek haza.

Reméljük 1 év múlva is ugyanilyen színvonalas gyermeknapot tudunk biztosítani a város gyermekei számára.

APingvines Óvoda nevében:

Garas intézményegység dolgozó

Ezúton szeretnénk megköszönni támogatóinknak önzetlen segítségét, mellyel hozzájárultak a rendezvény sikeres megvalósításához:

ÁRNIKA '99-Dr. Homoki Ildikó, Abonyi Város Önkormányzat, Víziközműveket Üzemeltető Intézmény, Bíró Zsolt, Csontos Ildikó, Dr. Czira Szabolcs Országgyűlési képviselő és a FIDESZ helyi szervezete, Diós János, Gedi-Pressz –Egedi Gábor, Foci Ászok söröző, Generál Kontakt Bt., Halasi Olivér, Dr. Imreh Zsuzsanna, Kazinczy Andorné, Kehely Fagyizó, Kék Delfin Játékbolt, Kék Láng Kft., Lipák és Lipák Tüzép, Móricz Vendéglő, Nagy Gyula fazekas, Parti Mihály képviselő, Dr. Radnóti László, Raffael János, Raffaelné Aranka, Skultéti Róberné, Spechner Nándor, Techno-Cenzor Kft., S. Tóth Gábor, dr. Tóth Katalin, Újvilág MGÉSZ- Szebeni Zoltán, Wienerberger Téglaiipari Rt. Abonyi Téglagyára- Ábel Sándor- ügyvezető igazgatója
Őszinte tisztelettel:

Szabó Krisztina óvodavezető

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK...

A zeneiskola ütőseivel 2007. 05. 11-én Miskolcra utaztunk az Országos Vrana József Ütős és Dobos Találkozóra.

A gyerekek sikeres fellépéséről a taps és a zsűri gratulációja adott tanúbizonyságot.

Szereplő gyerekek: Rimóczi Zoltán, Zelei Krisztof, Kovács Marcell, Varga Ádám

Felkészítő tanáruk: Csontos Katalin

Most a nyári ütős táborra készülnek a gyerekek.

A HUNGAROTON – HANG – JÁTÉK négy forduló, zenei műveltséget felmérő versenyszorozat finiséhez érkezett. A két évet felölelő versengés országos döntőit Budapest 1-1 művészeti iskolájában rendezték. A Bihari János Zeneiskola csapatának utolsó megmérettetésére május 25-én került sor.

Növendékeinknek a klaszikus zenei művek felismerésén túl a zeneszámok ismertetésével és a zeneszerzők életrajzával is tiszta kellett lenniük. Ezen felül részletesen ismertetni kellett egy, a sorsolás útján neki szánt művet. Előre megtanult., kb. 2 perces ritmuskompozíciójukkal is előrukkoltak.

Egy kiválasztott csapattagnak 4 szólamú kánont is kellett dirigálnia.

Továbbá 1-1 növendék számot adott lapolvasásról (szolmizálás), népdaléneklő, illetve hangszerjátékos tehetségéről.

A cél az „Arany Oklevél”, vagy a még nívósabb mi-

nősítést jelentő „Arany Diploma” megszerzése volt. A legmagasabb minősítés elnyeréséhez 130 pontot kellett teljesíteni. Ők a szerzett 167 pontjukkal fölényesen túlszárnyalták az „álom” ponthatárt, így a jól megérdemelt Arany Diplomával térhettek haza. Teljes megelégedettséggel zárhatták le a két éven át tartó kemény munkát.

A csapat tagjai:

Szűcs Boglárka, Tóth Flóra, Török Alexandra (egyben kis karnagy is), Török Vivien, Varga Renáta, Kovács Márk

Lapról éneklő: Mészáros Bianka

Népdalénekes: Majoros Noémi

Hangszerjátékos: Csizmás Tímea

Felkészítő tanáruk: Korbély Krisztina, szolféztanár

2007. június 1-2-án Vácott az Országos Hegedű Duó Versenyen vett részt iskolánk. Helyezést nem értek el tanulóink, de a színvonalas mézőnyben eredményesen képviselték iskolánkat.

Szintai Major Fanni, Szűcs Boglárka

Felkészítő tanáruk: Puskás Elvira, hegedű tanár Kun Orsolya, Tóth Brigitta

Felkészítő tanáruk: Búzás Dóra, hegedű tanár

Ezúton szeretnénk megköszönni minden társintézmény egész éves pozitív hozzáállását, hogy biztosították a gyermekeknek a versenyeken való részvételt.

Csizmadia Mihályné

Gyermeknap a Szivárvány Óvodában

A Szivárvány Óvodában évek óta hagyomány, hogy a gyermeknapon nem a megszokott napirend szerint zajlik az élet. A szülők és az óvoda dolgozói közösen szervezik a nap programját.

A gyerekek izgatottan várják, vajon mit tartogat számukra ez a nap, mely ebben az évben május 16-ra esett.

Miért is különleges ez a nap?

Reggelre ünneplőbe öltözött az óvoda, színes

lufik, virágok, mesefigurák köszöntötték az érkező gyerekeket. A tízórai ideje alatt az udvar igazi mesevilággá varázsolódott. Egy hatalmas krokodilos, csúszdás légvár bujt ki a földből, pónilovak sorakoztak lovaglásra készen, pónifogat várta utasait, a körhinta csábítón pörgött, s ügyességi játékok sora töltötte meg az udvar üresen maradt részét. Fáradhatatlan ugrálás vette tehát kezdetét a légvárban, ahol eleinte csak a bátrabbak csúszdázhattak, végül az

óvó nénik, dajkák segítségével a félénkebbek is kedvet kaptak. A pónilovak hátán kellemes volt a lovaglás, de leginkább annak örültek, hogy simogathatták őket, s a barátságos állatok még a frissen tépett fűvet is elfogadták a kezükből. A körhinta az idén igazi meglepetés volt, s az udvar nem csak a gyermekkacajtól volt hangos, besegített ebbe az autók, motorok dudálása is.

Akinek még ez sem volt elég, bátran próbára tehetette ügyességét horgászatban, a tölcserforgóban, az autósiklásban, a teknőclépegetőben, és még felsorolni is nehéz, mi mindenben.

Az élményekkel tele nap végén apró meglepetés várt minden gyerekre. Az óvó nénik a csoportok színeivel egyező papírforgót készítettek, amit csokoládé kíséretében vihettek haza.

Ez az emlékezetes nap a szülők és az óvoda dolgozóinak segítségével nem jöhetett volna létre. Köszönjük minden szülő anyagi segítségét.

Külön köszönet a szülők nevében a Mucza családnak, akik a körhinta felállításával külön színesítették a Szivárvány Gyermeknapot.

*Vida Lászlóné
Veres Lászlóné*

BÁBOS TALÁLKOZÓ A SZIVÁRVÁNY ÓVODÁBAN

Óvodánkban a bábozás és dramatizálás sokféleségét alkalmazzuk nap mint nap. A kiscsoportosok beszoktatásánál is fontos szerepet kap a báb, melynek segítségével könnyebbé tehetjük a beilleszkedést. A foglalkozások alkalmával a gyerekek lehetőséget kapnak mese-vers élményeik alapján az önkifejezésre, a társakkal és a felnőttekkel való sajátos kapcsolatteremtésre, érzelmeik

kifejezésére, szorongásai feloldására.

Ugyanakkor szándékaik szerint formálják át, vagy szövik tovább a történetet, elképzeléseikre hagyatkozva. Mindezeknek fontos személyiségfejlesztő hatásuk van.

Fontos szerepet tulajdonítunk tehát a bábozásnak, naponta látjuk fejlesztő hatását, ezért is szervezünk évek óta hagyományos Bábos Találkozókat, melyre idén június 8-án került sor.

Már május hónapban

megkezdődtek a lázas előkészületek: bábdarabok kiválasztása, bábok, díszletek készítése és sok-sok próba előzte meg a NAGY napot.

Ezen a számunkra oly kedves napon a Gyulai Gaál Miklós Általános Iskola első, és a Somogy Imre Általános Iskola második osztályos diákjai és tanárai is megtiszteltek jelenlétükkel. A Montágh Imre Általános Iskola óvodai csoportja, a Pingvines Óvoda

és a Gyöngyszemek Óvoda is képviseltette magát.

A gyerekek sugárzó örömmel várták az előadások kezdetét.

Az óvónők először három bábdarabbal kedveskedtek a vendégeknek, majd a gyerekek legnagyobb örömeire a mesedramatizálás következett, amely minden néző arcára mosolyt csalt.

Az előadások közti szünetben a gyerekeket vidám énekes mozgásos tornára invitáltuk. Az utolsó két bábdarab egyes jeleneteibe a gyerekek maguk is közreműködtek.

E különleges nap megkoronázása, az ismert és kedvelt játszótér volt.

Változatos tevékenységeket kínáltunk számukra: volt zacskóbáb, hajtogatott újjbáb, cérnabáb és síkbáb készítés.

A gyerekek egyéni elképzeléseire hagyatkozva választhattak a fenti technikák közül.

Az iskolások és óvodások lelkesen készítették el kedvenc szereplőjüket, boldogan gyűjtögették az általuk készített bábokat és gazdag élménnyel térhettek haza.

**A SZIVÁRVÁNY ÓVODA
zöld és narancssárga csoport óvónői**

Montágh: Több, mint iskola!

Csak igen kevesen tudják, hogy a Montágh Imre Általános Iskola, Óvoda és Egységes Módszertani Intézmény / EGYMI / neve nem egyszerűen az ide járó gyermekeket és pedagógusokat takarja. Június 1-jén szakmai fórumra voltam hivatalos én is az intézménybe, ahol Nagy Andrea, igazgatóhelyettes, az EGYMI vezetője tartott remek színvonalú előadásokat. Az iskolát mostanában sokak „fekete báránként” emlegetik, hiszen a városi büdzsében évente több, mint 40 milliós „hiányt” termel, azaz az állami normatívát ennyivel egészíti ki Abony.

Az igazságnak csupán egyetlen szeletkéje ez a tény, hiszen az EGYMI nem csupán „saját” 66 iskolásával foglalkozik nap mint nap. Szolgáltatást nyújtanak a település valamennyi oktatási intézményében, logopédusok, gyógypedagógusok segítik kollégáik munkáját, a tanulók felzárkóztatását. Gyakran személyre szabott tanácsadást tartanak. Erre pedig reális igény is van, hiszen városunkban 106 fő szorul fejlesztésre, 285 beszédhibás, gyógytestnevelést 53 fő számára tartanak. Ilyen körülmények között a jelenlegi szakembergárda is alig győzi a feladatokat. Most 20-

an vannak, de a testületi döntés értelmében szeptembertől már csak 18 álláshelyük maradhat meg. Amennyiben a fenti feladatok ellátására más, külsős szakembereket bíznanak meg, kiszerveznék alóluk a feladatellátást, szerény számításaim szerint bizony drágább lenne a rendszer a település számára. Most, hogy a testületi határozat értelmében csak egy évig biztos az intézmény jelenlegi formában történő működése, sok minden átgondolásra szorul. Retkes Ferencné óvodavezető a rendezvényen elmondta, hogy a gyógypedagógusokra igenis szükség van, szerencsésebb lenne megtartani a jól működő dolgokat. A célnak a gazdaságos túlélésnek kell lennie, nehogy később legyen belőle gond. Retkesné utalt Abony bölcsődei férőhely gondjaira is, ugyanis korábban két működő bölcsőde is volt, de a csökkenő igények miatt azokat bezárták. Most pedig nagy bajban van a város, mert mindösszesen 16 férőhely van egész Abonyban, a túljelentkezés többszörös.

Kovácsné Párgai Ilona, a Gyulai iskola tanára szintén védelmébe vette a gyógypedagógusokat. Felhívta arra a figyelmet, hogy hatalmas szükség lenne rájuk, hiszen iskolájában

10-12% között van a sajátos nevelési igényű / SNI / gyermekek aránya. Nagy Andrea elmondta, hogy a törvényi változások miatt az SNI-s / pl. hyperaktív, részképesség zavaros, dysgráfias... stb. / gyerekek után az iskolák nem kapnak majd többlétszámogatást. A jogszabály szó szerint megfelelkezni látszik róluk, pedig ők különleges gondoskodást igényelnének. A nem is titkolt cél az integráció, vagyis együttnevelés normál iskolás csoportokban. A konferencia résztvevőinek egybehangozott véleménye szerint azonban egy osztály maximum 1-2 ilyen gyermeket bír el, különben ez a tanítás rovására megy. Amennyiben az SNI-s gyermek nem tud külön eszközökkel dolgozni és őt is ép társaival egyenlően osztályozzák majd, félő, hogy 16-18 éves korukig az általános iskola padját koptathatják. Ez pedig a tanítás csődjét jelentené. Nagy Andrea elmondta, hogy a gyógypedagógus szakma ezzel az integrációs törekvéssel teljesen szétrombolódhat. Ugyanakkor kiemelte, hogy tudomásul kell venni azt a tényt, hogy az adott populáció x %-a mindig SNI-s lesz, mindegy, hogy azt hogyan nevezzük.

LŐVE

Évzáró ünnepély az iskolaotthonban

*“...ide kell hoznunk a nagyvilágot,
ide kell hoznunk mindent, ami
szép, ami jó, ami nemes és
amit érdemes!” / Veres Péter/*

E szép mottó jegyében tartottuk évzáró rendezvényünket 2007. június 9-én.

Először a 4. b osztályosok angol nyelvű műsorát láthatta a szép számú közönség. Köszönjük Mészáros Zsófia tanárnő felkészítő munkáját.

Ezután negyedikesink madarokról, fákról és tavaszról szóló versekkel örvendeztettek meg mindannyiunkat.

Az első osztályosok népi játéka a zöldágjárás és a pünkösödölés hagyományát elevenítette föl.

Nagy tetszést aratott a másodikosok vidám, hangulatos Sárközi csúfolódója, valamint a

harmadikosok Sárközi ugrója. Mindkét tánccot Kiss Zsuzsanna tanította be, aki a Tisza Táncegyüttes nívódíjjal kitüntetett művészeti vezetője. Munkáját ezúton is köszönjük! A műsor színvonalát emelte, hogy táncosaink eredeti népviseletbe öltöztek.

Furulyán játszott még Dózsa László Péter 1. b osztályos és klarinéton Tarkó Anett 3. b osztályos tanuló.

Zárásként a négy osztály tanuló 1-1 szál virággal köszöntötték szüleiket.

Iskolaotthonos Munkaközösség

Év végi hangverseny a Gyulai iskolában

2007. május 24-én tartottuk iskolánk zenei tagozatának hagyományos év végi hangversenyét. Az iskola tanárain és tanulóin kívül a hangversenyen közreműködött a zeneiskola vonószekara Szekeresné Berta Edit és Sörös Éva tanárnő vezetésével, a kis fúvószenekar Petrucz György vezényletével, valamint Korbély Krisztina, Molnár Gábor, Melczer Zoltán tanárok és Vízner Gábor.

A műsor sokrétűségét mutatja, hogy a klasszikus zenétől a mai könnyű zenei dalokig, a népdaloktól a rock and rollig csendültek fel dallamok. Szerepelt iskolánk mindkét énekara, az alsótagozatos gyermekek külön műsorszámokkal is készültek. Köszönet a 7. z osztályos lányoknak, akik a zene iránti szeretet-

tükből minden hangversenyen énekelnek egy-egy szép dalt Kiszelyné Reich Anikó tanárnővel.

A karácsonyi hangversenyre állt össze először iskolánk tanáraitól egy kórus. Lelkesedésük továbbra is megmaradt. Egy újabb dallal léptek fel a hangversenyen, mellyel nagy sikert arattak.

A hangverseny technikai részének lebonyolításáért Bujdosó Tamásnak, Krupincza Bélának és Borsányi Jánosnak, a szép dalokért és a hangverseny színvonalas műsoráért Kiszelyné Reich Anikónak és Dr. Benéné Kiss Irén tanárnőnek jár köszönet.

(Tallóztuk a Gyulai koktél különszámából)

DÍJÁTADÁS A GYULAIBAN

Az iskolaotthon fennállásának 15. évfordulója alkalmából a munkaközösség és a Pedagógusok, Diákok, Szülők a Gyermekekért Alapítvány 2006-ban „Szülők az iskolaotthonért” díjat alapított. Ezt minden évben azok a szülők kapják meg, akik négy év alatt a legtöbbet tettek közösségünkért.

Az idei tanévzárón másodszor került sor a kitüntetések átadására. A szabadidős programok szervezésében segítettek munkánkat: Fekete Sándorné, Habony Jánosné és Túrócziné Gulyás Judit, Türe István pedig anyagilag támogatta a Szolnoki úti iskolát.

A Vasút úton négy éve indult iskolaotthonos formában oktatás. Mivel ott nem voltak

hagyományai ennek, ahhoz, hogy egyáltalán beinduljon, majd jól működjön, nagyon sok szülői segítségre volt szükség. Négy éven keresztül maradéktalanul számíthattunk támogatásukra. Az ünnepélyen négy családnak köszöntük meg ezt a munkát: Egyedné Barna Rozáliának és férjének, Donkó Károly és családjának, Vinczéné Gonda Erzsikének és férjének, valamint a Kosaras házaspárnak. Valamennyiük hozzáállása is bizonyítja, hogy szülők és pedagógusok együtt, összefogva mennyivel többet tehetünk a gyermekeinkért.

Iskolaotthonos Munkaközösség

Az abonyi Városi Könyvtár küldetésnyilatkozata

A Városi Könyvtár Abony egyetlen nyilvános könyvtáraként fő feladatának tekinti, hogy az állampolgárok számára biztosítsa a magyar és egyetemes kultúra értékeinek megismerését, az információkhoz való szabad hozzáférést, segítse a szabad idő hasznos és tartalmas eltöltését, támogassa a folyamatos önművelést és az élethosszig tartó tanulást, fejlessze az olvasási kultúrát. A könyvtár céljainak megvalósítása érdekében:

- állományát folyamatosan, tervszerűen gyarapítjuk és azt sokoldalúan feltárjuk;

- a korszerű elektronikus eszközökre és forrásokra támaszkodva, a felhasználói igényeknek megfelelően fejlesztjük az intézmény tájékoztató-információs szolgáltatásait;

- segítjük a szervezett oktatásban és az önképzésben részt vevők tanulását;

- információs háttérrel biztosítunk az állampolgári jogok gyakorlásához, a vállalkozói tevékenységhez, a közügyek intézéséhez és a közhasznú ismeretek megszerzéséhez;

- könyvtárközi kölcsönzéssel elérhetővé tesszük a könyvtári rendszer állományát, közvetítjük más könyvtárak szolgáltatásait;

- kulturált helyet biztosítunk az önművelést, a szórakozást, a szabadidő hasznos eltöltését szolgáló rendezvényeknek, civil szervezeteknek;

- hozzájárulunk a hátrányos helyzetűek esélyegyenlőségének növeléséhez;

- gyermekrezsleg működtetésével részt vállalunk a gyerekek olvasóvá nevelésében;

- helytörténi gyűjteményünk révén hozzájárulunk a város történetének, kulturális, néprajzi hagyományainak, természeti értékeinek, gazdasági és társadalmi folyamatainak kutatásához és bemutatásához.

Arra törekszünk, hogy intézményünk szolgáltatásaival, sokszínű irodalmi és kulturális programjaival korszerű könyvtárként és információs központként működjön.

A könyvtár mindezt tervszerűen gyarapított és sokoldalúan feltárt állományával, a felhasználói igényeknek megfelelő szolgáltatásaival, technikai felszereltségével, könyvtárosai szakmai felkészültségével valósítja meg.

Helyreigazítás

Az Abonyi Napló 2007. májusi számának (15. évf. 5.) 17. oldalán megjelent Bihari Jánosra emlékeztek” című írásomban a zongorakísérő Szikszay Sándorné a zeneiskola tanára volt.

Tévedésemért bocsánatot kérek Szikszayné Marikától és az érintettektől.

P. Bálint Zsuzsa

Értesítjük Kedves Olvasóinkat, hogy a könyvtár június 11-től szeptember 3-ig áttér a nyári nyitva tartásra, mely szerint

Hétfő: Zárva
Kedd-Péntek: 9-17 óráig
Szombat: Zárva

Hírek...

Az ÜNNEPI Könyvhétre – melyet Budapesten a Deák utcában tartottak – megjelent „A szeretet fényjelei” című antológia az Accordia Kiadó gondozásában. Két abonyi szerző is szerepel a kötetben. Bálintné Patik Irén és P. Bálint Zsuzsa, akik a szolnoki Aranyos Íróklub tagjai is egyben.

Több alkalommal felléptek Szolnok megyében, Szolnokon és környékén, de Abonyban is zenés irodalmi estjükkel a nagyszámú közönség öröme. Július 15-én Nagykőrűben a Cseresznyefesztiválon a kompon háromszor fognak szerepelni.

Szeretettel várják baráti körük számának növekedését.

Vezetőjük Barhács László abonyi származású alkotó, de a szintén abonyi származású Serfőző Zsuzsa költő is a szereplők között van a húsz tagú alkotógárdában.

P.B.Zs.

Állatorvosi ügyelet

Július 7-8.

Dr. Konrád Alfréd
Cegléd, Állatklinika
Tel.:06 20/2100-210

Július 14-15.

Dr. S. Tóth Sándor
Abony, Kécskei u. 52.
Tel.: 53/360-511

Július 21-22.

Dr. Vincze Tibor
Abony, Nagykőrösi u. 23.
Tel.: 53/360-197.

Július 28-29.

Dr. Konrád Alfréd
Cegléd, Állatklinika
Tel.:06 20/2100-210

Augusztus 4-5.

Dr. Bódi Gyula
Jászkarajenő, Fő út 84.
Tel.: 53/366-006

Augusztus 11-12.

Dr. Egedy Zsolt
Abony, Ceglédi u. 10.
Tel.: 53/360-011, 06
20/3930840

Augusztus 18-19.

Dr. Gubik Zoltán
Törtel, Szent Imre u. 7.
53/376-581

Augusztus 20.

Dr. S. Tóth Sándor
Abony, Kécskei u. 52.
Tel.: 53/360-511

Augusztus 25-26.

Dr. Vincze Tibor
Abony, Nagykőrösi u. 23.
Tel.: 53/360-197.

Szeptember 1-2.

Dr. Bódi Gyula
Jászkarajenő, Fő út 84.
Tel.: 53/366-006

Szeptember 8-9.

Dr. Egedy Zsolt
Abony, Ceglédi u. 10.
Tel.: 53/360-011, 06
20/3930840

Találkozás Csomor Erikával

A Művelődési Ház és Könyvtár meghívására a „Találkozás” című programsorozat keretében városunk vendége volt Csomor Erika sokszoros világ, Európa és magyar bajnok, világcupa győztes duatlon-triatlon versenyző.

A meghívott vendéget és édesanyját Évikét az intézmény vezetője Korbély Csabáné Ilike köszöntötte, majd Tóth Ernő ny. testnevelő tanár vette át a szót, aki több mint egy évtizede szeretettel és figyelemmel kíséri Erika sportpályafutását.

Köszöntőjében elmondta: „Őszintén örülök annak, hogy ez a találkozó és egyben élménybeszámoló létrejött. Akik a médiában sport területén járatosak és az Abonyi Naplót is olvassák, azok tájékozottak Csomor Erika abonyi születésű sportoló csodálatos sportpályafutásával kapcsolatban. Másfél évtizede városunk leghíresebb, legeredményesebb sportolója. Tehetsége, fanatizmusa, akaratereje messzire repítette őt.

- Kedves Erika! Beszéljünk a kezdetekről!

-Gyermekkoromban édesanyám meleg szeretete vett körül. A tanulást és a sportolás lehetőségét is biztosította számomra. A mai napig is határtalan szeretet kapcsolja össze életünket. A Gyulai iskola tanulója voltam. Osztályfőnököm és egyben testnevelő tanárom néhai Melczér Zoltánné Ági néni volt. Erika tehetsége már 10 éves korában megmu-

tatkozott. Sorozatban nyerte a mezei futóversenyeket. Az úttörő olimpiákon - főleg futószámokban - nagyszerű eredményeket ért el. Sportszeretét magával vitte a középiskolába is. Cegléden a Kossuth Lajos Gimnáziumban érettségizett. Érettségi után – mivel nagyon jó tanuló volt – Szegeden folytatta tanulmányait a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán, ahol megszerezte a testnevelő tanári diplomát. Pályafutását Százhalombattán kezdte el.

- A főiskolai években szinte minden sportágban versenyeztem. Végül duatlon-triatlon /úszás, kerékpározás, futás/ sportágak mellett tettem le a voksot. Ahogy jöttek a jobbnál jobb eredmények e sportág területén, az edzéseket és a versenyeket magas szinten csak úgy tudtam elvégezni, hogy sportstátuszt kaptam. Több nagy sportegyesület támogatása, s persze önerő is kellett ahhoz, hogy céljaimat fokozatosan elérjem.

Erika sokoldalú versenyző, a duatlon és triatlon sportágak mellett több más sportágban is többszörös magyar bajnok. Így atlétikában 1500, 3000, 5000 és 10.000 méteren, maratoni futásban /42 km és 195 km/, valamint országúti és hegyi kerékpározásban. A mindig csendes, visszahúzódozó, több nyelvet is beszélő sportolót nemcsak hazánkban, de szinte az egész világon ismerik a sport révén.

- Számtalan külföldi meghívást kapok évente az eredményeim alapján különböző távú duatlon- és triatlon versenyekre. Ezek már általában pénzdíjas versenyek. Mint versenyző, szinte az egész világot beutaztam már, nem is egyszer. Mindenütt nyitott szemmel jártam. A versenyek mellett sok szép élményben volt és van is részem.

Amit edzéseken elvégzek a sikeres szereplések érdekében, az már egy egész embert követel. 2007. 05.19-én Győrben a rövidtávú duatlon világbajnokságon harmadik helyezést értem el. Sérülés is gátolt a jobb eredmény elérésében, de a bronz érem is szépen csillogott. A győri közönség felém irányuló szeretete meghatározó volt. /10 km futás, 40 km kerékpározás és ismét 5 km futás eredménye: 1 óra 54 perc 53 másodperc/

Október hónapban Hawai szigetén kerül megrendezésre a hagyományos Vasemberek – Ironman világbajnokság. Nagyon készülök erre a versenyre, amelyen 2004-ben indultam el először, s 16-ik helyezést értem el. Száznál is több versenyzőt előztem meg. Most jóval előbb szeretnék végezni. Ez a triatlon verseny már-már az emberfeletti teljesítőképesség határát súrolja. Iszonyatos erőnlétet és kitartást igényel. Része a 3800 m tengerben való úszás,

180 km kerékpározás és futásban a maratoni táv azaz 42 km 195 km. Ezt a versenyt 2004-ben 9 óra 32 perc 43 mp. alatt teljesítettem. Fonyódon hatszor nyertem meg zsinórban a hagyományos nemzetközi triatlon versenyt. Ebben az évben nem került megrendezésre.

Erikát kétszer választották meg Európa, háromszor magyar és háromszor Pest megye legjobb duatlon versenyzőjének.

2003-ban megkapta az Abonyiak – Abonyért kitüntetést, amit nagyon nagy megtiszteltetésnek tart.

Az élménybeszámolón elmondta, hogy jelenlegi klubja a Budaörsi Triatlon Klub. Fő támogatója a RED BULL. Edzői: Zemen János /futás/, Pócsföldi Ottó /kerékpározás/ Vértesi Tamás /úszás/.

Legértékesebb eredményei:

- 6 világbajnoki cím,
- 4 Európa bajnoki cím,
- 4 világcupa győzelem,
- 25 magyar bajnoki cím.

Ezekon kívül több második, harmadik helyezést ért el világvérsenyeken, számtalan meghívásos duatlon-triatlon verseny győztese. Száznál is több serleg, érem, oklevél, tiszteletdíj díszíti édesanyja egyik szobáját Abonyban.

Bár a vártnál sokkal kevesebben jöttek el, mégis nagyon jó hangulatú találkozó volt, melyet vendégünk is nagyon élvezett. A program végén kisebb ajándéktárggyal és virágokkal köszöntötték a vendéglátók és a közönség kedves vendégünket. Erika ezúton is köszöni a szívélyes vendéglátást!

A program célja az volt, hogy kedvet és biztatást adjunk a sportolóknak és edzőknek a folytatáshoz. Sajnos azonban pont azok nem jöttek el, akik leginkább érdekeltek voltak ebben a témában a sportolók és testnevelő tanárok. Reméljük, hogy legközelebb többen leszünk!

*Tóth Ernő ny. testnevelő tanár
Fotó: Szilágyi Tamás*

Harmadik alkalommal szerepelt Abasáron az abonyi Kéknefelejcs népdalkör

Köztudott: Abasár egy korty történelem és muzsika.

A közelmúltban egyik kora reggel két kedves történeli sofőr buszát töltötte meg a Kéknefelejcs népdalkórus és „rajongó tábora”, akik Drávai Istvánné Katika kórusvezető, Acsai László és kedves felesége Marika néni vezetésével indultak Abasárra az abonyi Művelődési Ház és Könyvtár szervezésében.

A buszok első megállóhelye Vámosgyörk volt, ahol frissítő feketekávéval ittunk. Utána buszaink még frissebben száguldottak a lombos, virágos Mátra dombos-hegyes vidékén. Egyszerre csak leparkoltunk egy kedves kis községben, ahol nagy készülődés és barátságos arcok fogadták a beérkező buszok utasainak sokaságát. Megérkeztünk a 13. Abasári Katona- és Bordal Fesztivál helyszínére. A fesztivál kétnapos, melyet egy esztétikusan feldíszített tornateremben rendeznek, ide várják az ország különböző tájairól és Erdélyből érkezőket.

A Himnusz közös eléneklése után Oravecz Mihály őrnagy megnyitójából megtudtuk, hogy a rendezvényt a Honvédelmi Minisztérium indította el 13 éve és azóta is támogatja. Megnyitója után először a káprázatosan szép ruhákban, matyó népviseletben megjelent mezőkövesdiak műsorát láthattuk.

A kórusok főként idősebb tagokból állnak, de a középkorostály és a gyermekek is képviseltették magukat. A tagok között mindkét nem képviselői ott voltak. A résztvevő kórusok mindegyikének oklevéllel és egy cserépben elhelyezett nemzetiszínű szalaggal átkötött kiváló abasári borral köszönték meg a szervezők a részvételét.

Az abonyi Kéknefelejcs népdalkör hat hölgy és három férfi tagja friss, pattogós népdal- és katonadalcsokorral rukkolt elő a közönség és a rajongótábor nagy örömeire. Az alkalomhoz illő nótából megtudhattuk, hogy „...szőlő-hegyre temesetek, a síromra szőlőtőkét ültettesek... Hisz itt nyugszik egy jóborívó magyar gyerek”. A közönséget is arra biztatták: „Igyál! Igyál! Gondold meg és igyál, a világ sem örökké áll!”.

Később felsétáltunk a hegyre, az Aba Sámuel szobra mellett lévő Szent Péter és Szent Pál tiszteletére szentelt csodálatos római katolikus templomba. Ezután a templomkert kápolna köré gyűlt a több száz ünneplő és hívő, ahol dr. Takács Tamás fiatal tábori lelkész úr emlékezetesen felemelő misét celebrált Magyarország felemelkedéséért. Szónokolt az igaz, őszinte lelkeletről, arról hogy lelkünk „szövése” hasonló, megértjük egymást bárhol

élünk is. Elmesélte, hogy amikor helikopterrel Abasár településre nézett, milyen picinek látszott mindenki: ég és föld között „működött a létra”. Beszédét alátámasztotta Sütő András, Kós Károly, Weöres Sándor soraival, és elmondta Balasi Bálint „Katonaének” című versét is. Ima és áldozás után a polgármester-asszony és a helyi lelkész koszorút helyezett el a „kőkápolnában”.

Majd elindult a tömeg a három gyönyörű kecses ló után Abasár főteréről a Fesztivál színhelyére. Őket a szolnoki fúvós katonazenekar követte, majd az „előljáróság” után a nép lépdelt ünnepélyesen. Igazán felemelő volt a látvány és a hangulat. A Fesztivál nagytérnek első sorait elfoglalták az egyházi és világi vendégek. Elénekeltek Kölcsey Himnuszát és a Székely himnuszt.

Dr. Lénárthné Benei Anikó polgármester-asszony köszöntette az ünneplőket.

Beszédében elmondta, hogy egy éve dolgozik egy nagyszámú csapat azon, hogy minden gördülékenyen menjen ezen a fesztiválon. Kaptak Európai Unió támogatást, de segítette a Honvédelmi Minisztérium is. Főszervezők voltak: Tóth Ferenc és Aranyos Károly.

Azt mondják az a tapasztalat, hogy aki egyszer eljön Abasárra, az máskor is visszalátogat. Most is várja a vendégeket a nyitott pince, a nagyszerű rétes, a finom babgulyás, a sült kolbász, a rengeteg igényes kirakodósátor, s nem utolsósorban a Fesztivál, melyen neves zsűri értékeli a kórusok produkcióját.

„A szívem tele van szeretettel”- mondta a polgármester-asszony. Ma 125 éves az 1842-ben létrehozott Tüzoltó Egyesület, melynek tagjai itt versenyeznek a sportpályán. Azután együtt énekelnek velünk. Ne feledjék, Abasár egy korty történelem!”

A köszöntők sorát Gömbös János miniszteri biztos folytatta, aki „tiszteletbeli abasárinak” vallja magát. Kiemelte, hogy bizonyos értékek, mint a szeretet, család, barátság, hazasze-

retet és Magyarország felemelkedése számára a legfontosabbak. Az élettapasztalatot át kell adni a felnövekvő generációnak, hisz annak a népnek, akinek nincs történelme, hagyománya, nincs esélye a fennmaradásra, felemelkedésre.

Dr. Magda Sándor országgyűlési képviselő a mátrai kis település kiválóságáról és az összefogás erejéről szólt.

Őt követte egy friss szellemű, hajlott hátú, lelkes 84 éves: Nagy Ferenc, aki a háborúkat túlélte és saját versét mondta el.

Ezt követően már a zene került előtérbe, hiszen a fiatalokból álló, gyönyörű népviseletbe öltözött erdélyi kórus adott nagyon szép műsort. A helyi Abasári Hagyományörző együttes lelkes és színészi képességekkel megáldott vezetője megénekelte a közönséget is.

14 órakor megjelent dr. Szekeres Imre honvédelmi miniszter, akit, mint elmondta, rokoni szálak is fűzik ehhez a vidékhez.

Míg zajlott a Fesztivál, több ezer ember evett-ivott, kacagott és dalolt. Az idő is kegyes volt hozzánk, a napsugár aranylóan szórta sugarát az emberekre, szinte már túlmelegedett az idő.

Az abonyi buszok 17 órakor indultak el hazafelé a nyüzsgő Abasárról. A buszon Dráviné Katika megköszönte a kísérőknek, hogy együtt utaztak velük és buzdították őket. Közben persze nem hagyta ki a poént: „Ne csak szórakozzanak, dolgozzanak is”, ezért meghívta őket jó hangulatú próbáikra, melyet kedd esténként tartanak a művelődési házban. Együttal meginvitálta a társaságot Tápiószecsőre, Cserkeszőlőre, Berekfürdőre is, ahol szintén megmérettetik az abonyi Kéknefelejcs népdalkör.

Gratulálunk az abonyi népdalkörnek, akik helyben is sok szép műsorral szórakoztatják az abonyi lakosságot.

P. Bálint Zsuzsa

Fotó: Bálintné Patik Iren

Városi Mesemondó verseny

8. éve annak, hogy a felsősök számára rendezett József Attila szavalóverseny sikerén felbuzdulva eldöntöttük: lehetőséget adunk a kisebbeknek is, hogy összemérjék városi szinten is a tudásukat. Egyik évben vers, másik évben mesemondás a feladat, amit eddig a gyerekek remekül meg is oldottak.

Mind a vers, mind a mese nagyon közel áll a gyermeki világhoz, de talán mégis a mese az, amelyik meghatározóbb ebben az életkorban.

A gyermek figyelmét az olyan történet köti le a legjobban, amelyik szórakoztatja és felkelti kíváncsiságát. Amellett azonban, hogy szórakoztat, jelentős részben nevel is: az életre tanít, érzelmi kapaszkodót nyújt számára. Fejleszti gondolkodását, mozgásba hozza képzeletét, eligazítja félelmeiben és vágyaiban. A jó mese titka, hogy mindig a gyermek lelki és érzelmi színvonalán fejt ki hatását. A példákön keresztül megérteti a gyermekkel, hogy gondjaira létezik megoldás. A mesében

és így az életben is a problémákat nem lehet elkerülni, ez elválaszthatatlan mind a gyermek mind a felnőtt életétől. A mese azonban mindig jól végződik, ha a hős felveszi a küzdelmet, bátor, szembeszáll az igazságtalanságokkal és legyőz minden akadályt.

A mesék a problémákat mindig tömören és egyértelműen fogalmazzák meg, így a gyermekek a kérdés lényegével szembesülnek.

A mai gyerekek nagy része hátrányos helyzetben van – mert a mesék megismerésének lehetőségétől is meg vannak fosztva, hacsak nem olyan tanítók vannak, mint a jelenlegi felkészítő tanárok.

Néhány üdítő kivételtől eltekintve azt tapasztaljuk, hogy a televízióban a meséknek leginkább csak az olyan egyszerűsített változataival találkozhatnak, amelyekből kilúgoztak minden mélyebb érzelmet és értelmet. Ezek a mesék felszínesek, bugyuták és sokszor brutálisak is, nem nyújtanak semmi értékeset a gyermek számára. Ennek ellensú-

lyozására gondoltunk tehát, amikor ötletként felmerült ez a rendezvény.

A résztvevő gyermekeket Vargáné Török Krisztina, Kalászné Vámos Katalin és Dobozzy Edgár pontozták.

Az eredmények:

1. osztály

1. Mucsi Noémi
Felkészítő tanára: Szabó Istvánné
2. Sánta Fanni
Tamasi Erzsébet
3. Agócs Annamária
Habony Istvánné

2. osztály

1. Csizmadia Szimonetta
Csibrányné Kovács Mária
2. Gócsa Dávid
Lengyelné Molnár Emese
3. Melicher Ákos
Nyíri Attiláné

3. osztály

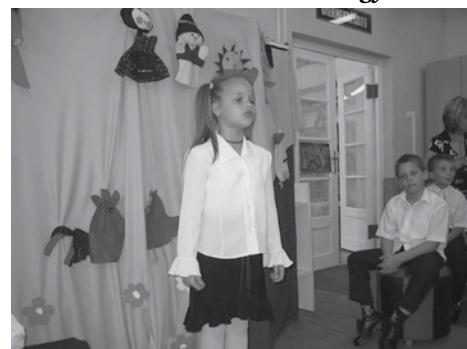
1. Herédi Emma
Török Istvánné
2. Szíjártó Milán
Lengyel Tiborné
3. Raffai Angelika
Varga Zsuzsanna

4. osztály

1. Szuda Réka
Debreczeniné Hegedűs Ágnes
2. Németh Natália
Bótáné Pálincás Julianna
3. Árpás Eszter
Debreczeniné Hegedűs Ágnes

Köszönjük a gyermekeknek és felkészítőiknek a színvonalas munkát!

Korbély Csabáné
Fotó: Szilágyi Tamás

**Értesítjük Kedves Olvasóinkat,
hogy a könyvtár
június 11-től szeptember 3-ig
áttér a nyári nyitva tartásra,
mely szerint
Hétfő: Zárva
Kedd-Péntek: 9-17 óráig
Szombat: Zárva**

Újból kinyílt a „Búzavirág”

Május 19-én összegyűltek, együtt táncoltak, ünnepeltek, emlékeztek a hajdan volt Búzavirág néptáncgyűttes tagjai. A hangulat remekre sikeredett, létrejött a nagy találkozás. Mintegy százan vettek részt az eseményen, és megfogadták: hamarosan lesz következő alkalom! Képeink a találkozón készültek, azokat Lendvai Tamás és családja bocsátotta rendelkezésünkre.

LŐVE

ljesztően szépek: abonyi madárijesztők

Madárijesztő szépségversenyen jártam. Itt, helyben az Abonyi Lajos úti iskolában.

A Somogyi Imre Általános Iskola- Együtt a Gyermekekért Alapítványa szervezte a június 5-i valóban színpompás rendezvényt.

A furfangos bábukat zsűrizték, a díjazás az alkalomhoz méltó volt.

Két kategóriában indultak a „versenyzők”: helyszínen vagy otthon készített bábuk, illetve beöltözött „élő” madárijesztők nevezhettek.

A program ideje alatt különféle mókás versenyszámokban mérhették össze tudásukat a résztvevők. Mint a szervezőktől megtudtam, senki sem távozott üres kézzel, minden lelkes indulót díjaztak.

LŐVE

Kilencedszer is együtt fújtak

Abonyban immár évek óta hagyomány a pünkösdi programsorozat. Ennek keretében május 27-én került megrendezésre a IX. Regionális Fúvószenekari Találkozó. Ismét benépesültek Abony közterei, utcái a csinos egyenruhába bújt zenészekkel és majorette lányokkal. Délelőtt kétszer, és délután 15 órakor térzenével szórakoztatták a közönséget a város sok pontján. A rendezvényt a helyi önkormányzat támogatta, szervezője az

Abonyi Fúvószenekari Egyesület. A tradíciókhoz híven idén ismét négy települést láttak vendégül: Kisújszállásról, Püspökladányból, Hódmezővásárhelyről és Kiskunlacházáról érkeztek fúvósok. Délután 17.45-kor a zenekarok közös felvonulása, majd 18 órakor közös hangversenyük zárta a napot, melynek helyszíne a Kossuth tér volt. Beszéljenek helyettünk a képek.

LŐVE

XII. Múzeumok Majálisa

2007. május 19-20-án, tizenkettedik alkalommal rendezték meg a Magyar Nemzeti Múzeum kertjében a „Múzeumok Majálisa”-t.

Ezen a közel 100 múzeumot felvonultató, népszerű eseményen az Abonyi Lajos múzeumi kiállítóhely harmadszorra képviseltette magát, az Abonyi Lajos Múzeumi Alapítvány segítségével.

Ilyenkor a múzeumok nem csak magukat mutathatják be, de lehetőségük nyílik táncos és/vagy zenés produkció bemutatására is. Így tett az Abonyi Lajos Múzeumi Alapítvány, melynek kérésére a Gallowglass zenekar szombat du. ½ 4-től ír dallamokkal kápráztatta el a Nemzeti Múzeum lépcsőjén helyet foglaló nézősereget.

A Gallowglass együttes 2005. február óta koncertező fiatal, lelkes, amatőr zenészekből és ír táncosokból álló budapesti csapat. Zenekaruk a hagyományos ír és skót dalokat, a népszerű táncmuzika instrumentális dallamokat és mai ír előadók pl. a The Corrs és a The Cranberries szerzeményeit szólaltatja meg saját feldolgozásban, modernebb hangszerezésben. Számaikból természetesen nem hiányozhatnak az ír népzene jellegzetes hangszerei a tin whistle (ír furulya), a bodhrán (ír dob) és a hegedű sem, egyúttal a modernebb hangzásvilágot az elektromos-, és basszusgitárok valamint a zongora biztosítják. Műsoruk részét képezik még az instrumentális számaikba beépített és a zenekar tagjai által előadott ír sztepptánc-betétek, ritmusszámok.

A jelenlegi felállásban 2007. január óta koncerteznek. A 2006-os évi első fellépésükre a budapesti Erzsébetligeti Színház és a Corvin Művelődési Ház által szervezett „Legyen Neked Könnyű” tehetségkutató fesztiválon ke-

rült sor, amelyen a zsűri a zenekarnak ítélte az első helyet. Alakulásuk óta felléptek Velenecén, a szolnoki Örökség Fesztiválon, a budapesti Együtt Tiberét fesztiválon...

Szeptembertől elindult saját, táncmuzika öszszekötött rendszeres klubjuk, a Verne Music Clubban. 2007 elején készült el demo albumuk, amely teljes hosszában letölthető a honlapjukról.

A gallowglass idegen, fiatal harcost jelent és nincs köze az üveghez. A kezdetben valóban idegen származású, elsősorban skót gallowglass-ek a középkori ír törzsfők szolgálatában álló, nehézfegyverzetű zsoldos katonák voltak, akik kétkezes csatabárdjaikkal aprították ellenségeiket.

A zenekar tagjai:

Bencze Boglárka: hegedű, ének, bodhrán, tánc

Székács Zsófia: zongora, ének, basszusgitár

Szucsák Bálint: basszusgitár, gitár, djembe

Várkonyi Mária: fuvola, tin whistle

Zimborán Gábor: bodhrán, tánc

A zenekar elérhetőségei: <http://www.gallowglass.hu>, blog: <http://gallowglass.freeblog.hu>, E-mail: galloglach@gmail.com, info@gallowglass.hu

A rendezvényen több mint 90 program, valamint kb. 60 kézműves áru közül lehetett válogatni.

A Múzeumok Majálisa mindkét napján a Nemzeti Múzeum épületében lévő kiállítások és maga a rendezvény ingyenesen volt látogatható. A múzeumban kérésre pikáns és humoros tárlatvezetésben lehetett részük a vendégeknek.

Minden évben kitalálnak egy mottót a Nemzeti Múzeum szervezői, idén a „Múzeumok és az egyetemes örökség” címet adták. Ehhez

kapcsolódott az abonyi múzeum oly módon, hogy az Abonyban 31 meglévő és már nem létező kúriából mutatott meg néhányat.

Ez az esemény nagyszerű alkalmat teremtett a két abonyi származású régész dr. Márton Lajos (1876. Abony – 1934. Madrid) és dr. Méri István (1911. Abony – 1976. Budapest) megismerésére és bemutatására: Márton Lajos a Magyar Nemzeti Múzeum igazgatója volt az 1920-as években, édesapja Márton Ferenc írói álnevével Abonyi Lajos, a múzeum névadója. Tanítványa Méri István a magyar középkori régészet kiváló kutatója, a Magyar Nemzeti Múzeum középkori osztályának vezetője volt.

Mindkét jeles személyiségről 2006. december 14-én emlékezett meg az abonyi múzeum, a Múzeum Baráti Köre és az Abonyi Lajos Múzeumi Alapítvány, dr. Márton Lajos születésének 130. és dr. Méri István halálának 30. évfordulója alkalmából, a Tallián-Lavatka kúria (Jókai u. 10.) falai között megrendezett kiállítással.

Mészáros István vendéglős az abonyi múzeum egyik támogatójaként jelentős számú tepertős pogácsával járult hozzá a majálison való részvételünkhöz.

Az Abonyi Lajos Múzeum programja volt a kúriafestés, amin részt vettek kicsik és nagyok egyaránt.

Írta: Györe Zsófia

Házasságok

„Akit párodul melléd rendelt az ég,
Becsüld meg, szorítsd meg a kezét,
És ha minden álmod valósággá válik,
Akkor se feledd el,
Légy hű mind halálig.”
/Madách Imre/

Az elmúlt időszakban a következő párok kötöttek házasságot:

Koncsik Rita – Juhász Gábor

Molnár Erika – Csörögi Sándor

Nagy Nóra – Magyar Zsolt

Diószegi Lászlóra emlékeztünk születésének 90. évfordulóján

Június 15-én, pénteken 16 órakor Diószegi Lászlóra a Gyulai Gaál Miklós Általános Iskola testnevelő tanára, nyugalmazott igazgatóhelyettesére, az abonyi sportkör volt elnökére emlékeztek tiszteletű sírjánál. Beszédet mondott a Múzeum Baráti Kör részéről Drávay József, amelyből az alábbiakban idézzünk részeket.

Diószegi László Tápiószelén született, ahol születésekor édesapja tanított, és innen került át Abonyba a református iskolák élére rektornak. Laci bácsi ettől kezdve szinte egész életét Abonyban és Abonyért élte példamutató módon.

1937-ben szerezte meg kántortanítói oklevelét a nagykőrösi Református Tanítóképzőben, majd 20 hónapig munkanélküliként, mint szellemi írségmunkás dolgozott a járási főszolgabírószágon. 1939-től egy évig az abádszalóki református egyház megválasztott rendes tanítója lett. Innen vonult be katonának, ahol 1946 végéig szolgált. 1947-ben az Üllő-Tornyoslóbi tanyai iskolához került állami tanítónak, ahonnan útja már Abonyba, a Kálvin úti iskolába vezetett. Itt dolgozott 1948-tól nyugállományba vonulásáig testnevelő tanárként, illetve 1955-től mint igazgatóhelyettes.

Diószegi László testnevelő tanár, asztalitenisz- és kézilabdaedző a harmincas években teniszezett, atlétizált, asztaliteniszezett és a sportlövészetbe is belekóstolt. 1949-ben kapcsolódott be a község sportéletébe. MHK próbabiztosként kezdte

3 évig a helyi gimnáziumban is tanított testnevelést, illetve 10 éven át volt a helyi ipariskola testnevelő tanára. Harminc éven át, megszakítás nélkül, nagy hozzáértéssel szolgálta a minőségi és tömegsportot, valamint az iskolai testnevelés ügyét. A három évtized alatt tagja volt a községi sportvezetésnek, több évig a községi sportbizottság elnökeként dolgozott. 10 évig volt a községi sportkör elnöke. 20 évig volt járási sportbizottsági tag, egy évig az országos asztalitenisz szövetség ifjúsági bizottságának tagja, mindezek mellett több sportág edzője, és testnevelő tanár.

Szervező és irányító készségét bizonyítja, hogy nagyszabású sportbemutatók, tornaünnepélyek, OSN napok, Országos és megyei úttörő olimpiák megrendezésének volt fő részese. A nyitott pálya akcióknak Ő volt a szervezője, mely országos első helyet jelentett a községnek. Pályaépítési akciók során 10 pálya építésében vett részt tanítványaival és segítőkivel.

Három évtizedes munkásságát sok elismeréssel jutalmazták. Megkapta az MTS díszoklevelét, a Jó Sportmunkáért, a Testnevelés és Sport Érdemes dolgozója, a Kiváló Társadalmi Munkás, a Kiváló Úttörővezető kitüntetésekét valamint a Sportérdemérem ezüst és arany fokozatát.

Tisztelegjünk munkássága előtt!

A szöveg Drávay József beszéde alapján író-

munkáját, s ettől fogva valamennyi jelvénytörzsi mozgalom szervezője, irányítója és rendezője volt. Spartakiádok, szakszervezeti és tömegsport rendezvények szervezésében is aktívan részt vállalt. Ezekre a versenyekre tornászokat, atlétákat, kézilabdázókat, asztaliteniszezőket készített fel. Valamennyi járási, megyei és több ízben országos Spartakiádon mint edző, vezető, rendezőbizottsági tag vett részt.

1949-ben hozta létre a férfi és női asztalitenisz szakosztályt. 1955-ben megalakította a női tornaszakosztályt, melynek 7 évig volt társadalmi edzője. Ő teremtette meg a női és férfi kézilabda-szakosztályt is. A lányoknak hat, a fiúknak négy évig volt társadalmi edzője. 1952-ben megalakította a tenisz szakosztályt is, melynek 5 éven át volt az edzője. 1962-ben másodsorú is foglalkozni kezdett az asztaliteniszszel, de most csak a női szakosztállyal, melynek 18 évig volt edzője. Ez idő alatt több száz leánnyal ismertette meg a sportág elemeit. Közülük 10-12 játékos emelkedett ki, akik nyolc éven át az NB II-ben 2 éven át az NB I-ben játszottak.

Köszönetnyilvánítás

Köszönetemet fejezem ki a Gyulai Gaál Miklós Általános Iskola Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, az Abonyi Lajos Falumúzeum Baráti Köre Vezetőségének, a múzeum dolgozóinak és személy szerint Drávay József nyugalmazott igazgató úrnak férjem

Diószegi László

születésének 90. évfordulójára való megemlékezés megszerzéséért és megtartásáért. Köszönetet mondok mindazoknak, akik az emlékezésen a sírjánál megjelentek s virágot, koszorút helyeztek el.

A család nevében:
Diószeginé Méri Mária

*„Én Istenem, hívj vissza engem!
Magam maradtam, eltévedtem.
Légy bátorságom, bizodalمام;
Ó, légy úrrá megint Te rajtam!”*

/Keresztúry Dezső: Esti Imádság/

Halottaink

Gulyás Margit, **Sörös Gyula** 80 év, Tószegi u. 32/a, **Vikartóczi János** 65 év, Eötvös u., **Szendrei Sándor** 88 év, Aulich u. 21., **Dudinszky Arnoldné** 88 év, Tószegi u. 1/b, **Kocsi Györgyné** 91 év, Kiss E. u. 15., **Csibrán Sándorné** 74 év, Magtár u. 9., **Fazekas István** 67 év, Szegfű u. 30., **Farkas Tibor** 51 év, Abonyi L. u. 97., **Zelei Istvánné** 78 év, Szemere B. 36., **Kánya Andrásné** 94 év, Abonyi L. u. 50., **Barna József** 63 év, Kécskei u. 34., **Zelei Béláné** 88 év, Vasút út 123., **Balázs Istvánné** 67 év, Semmelweis u., **Tóth Józsefné** 77 év, Alkotás u. 26., **Gombos Zoltán** 53 év, Ceglédi u. 47., **Benke Mihályné** 68 év, Köztársaság u. 6., **Szalinka Pálné** 77 év, Tószegi u. 47., **Mádi István** 55 év, Harkányi F. u. 20., **Tóth István** 57 év, Nép-hadsereg u. 8., **Balogh Krisztián** 23 év, Hóvirág u. 6., **Hegyi Lajosné** 70 év, Tamási Áron u., **Szendrei Sándorné** 83 év, Aulich u. 21., **Molnár Sándor** 59 év, Radák u. 69/a., **Pogány Gyula** 90 év, Hunyadi u. 13., **Gúti Tiborné** 79 év, Nagykőrösi u. 71., **Nagy Béláné** 88 év, Lenkey u., **Veszprémi Endre** 58 év, Homok u. 6.

Egy legendás osztály 40 éves osztálytalálkozója a Somogyiban /Szelei úti Iskola/

„Ne gondold, oh ne...”

1963-ban egy vegyes, nagy létszámú osztályt kapott Szalay Lajos tanár úr, aki jóra, szépre, hasznosra, az Életre nevelt bennünket.

Igazi osztályközösség volt a miénk, ami főként az Ő érdeme volt. Irigyelt is minket az iskola minden tanára, diákja. A mai napig is így gondolnak ránk: „Az a legendás 8/a!”

Az Ő irányításával, rengeteg ötletével osztályt díszítettünk. A szeretet, a megértés, egymás segítése fűzött össze bennünket. Megkaptuk a nevelőiben (nem egyszer rosszalóan): „Ez az osztály olyan, mint Te!”, „Köszönöm!” - volt a válasza, és büszke volt ránk. Az énekkarban, fotószakkörben, a színjátszásban az Ő zenei segítése nélkül nem boldogultak volna diákjai. Mindenkiből a maximumot hozta ki. Ittuk a szavát, szinte apáknként tiszteltük, szerettük. A mai napig sem feledjük értünk tett fáradozásait. Osztályfőnöki órái kiemelkedően tartalmasak voltak, persze a földrajz és ének tantárgyakra is nagy hangsúlyt fektetett.

Mire nyolcadikosok lettünk, mi sem voltunk angyalok. A fiúk a hátsó padokat dobnak használták és ének kíséretében „verték” Szörényiék nagy slágerét: „Ne gondold, oh ne, hogy Tied a világ!”. Azóta 40 év eltelt és sorra megtapasztalhattuk a nóta „jósátár”: az „Élet nem fenéki tejfel”. De a diákszemek, a szerető szemek, szívek sosem feledtek...

Szinte az egész osztály színjász volt, ezért még a Gyulaiak is nagy elismeréssel tekintettek ránk. Péter Jóska édesanyja fáradhatatlanul tanította be nekünk a darabokat. Skultéty Sándorné és több szülő igazi társai voltak a csapatmunkában. Alsóban Bella néni és Csizmadia Mihályné Icuca néni is tanított bennünket, akik tudása, személyisége szintén befolyásolta, alakította érzelmi-értelmi adottságainkat.

Felsőben kiváló atléták, az iskola legjobb asztaliteniszezője, tornászok kerültek ki közülünk. Legtöbbre Budavári Éva vitte, aki Magyarország legjobb gerelyhajítója, kétszeres Európa-bajnok lett!

Nagyszerű osztály volt a miénk! Fájó is volt a búcsúzás, nem volt könnyű elszakadni egymástól!

A mi osztályunkban volt a legtöbb kitérő tanuló diák. (Persze ez nem határozza meg, ki milyen, mennyire jó ember!) Legalább tízen együtt mentünk az abonyi Kinizsi Pál Gimnáziumba, ahol két évig még éneket tanított nekünk Szalay tanár úr. Szerencsére középiskolában is egy intelligens, művelt, ránk óvva vigyázó osztályfőnököt kaptunk Bényi János személyében, aki 27 éve az Égi katedrálról figyel bennünket. Így a gimiben is szép diákévek és kiváló osztályközösség várt ránk. A jó alapnak köszönhetően, nagyon magas számban végeztünk felsőfokú intézményekben.

Azóta elszálltak az évek, és ezt a kócos világot mindenki másképp éli meg. Egyre inkább gyermekeinkben és unokáinkban éljük meg a szeretet folytonosságát.

A 40. osztálytalálkozóra 27-en érkeztünk. Kívülről és belülről is sokat változtunk. Fűrészünk egymást, és ha másról nem a szemérről mindenkit fel lehetett ismerni.

A régi emlékek, a megsárgult fotók széppé tették a találkozást. Köszönjük azon kedves osztálytársainknak az üdvözlőt, akiket a betegség vagy munka hátráltatott és nem tette lehetővé, hogy velünk örüljenek. Jó egészséget mindannyiójuknak!

A 72. életében járó Szalay Lajos alig változott. Az arca, lendülete, az élni és tenni akarása a régi. Sajnos

hangszálai „halványabbak”, de azért még azonosul az emlékkönyveinkbe írt idézettel: „Dalolva könnyebb az élet, az alkotás!” Mikor belépett az emeleti osztályteremünkbe, így kezdte: „Kedveseim! Egyáltalán csináltam valamit?”

Hornyik Mária (egyik szervező) köszöntötte Őt és feleségét, Galambos Mária-t, s nem utolsó sorban a volt osztálytársakat, akik közül sajnos öten már nem lehettek közöttünk. Rájuk néma felállással emlékeztünk. Ezután, a tanár úr a tabló szerint szólította ki a táblához tanítványait, hogy megtudjuk kit merre vezérelt a sorsa, hogyan alakult az élete. Különböző foglalkozások, életutak követték egymást. Volt olyan is, aki 40 éve nem találkozott osztálytársaival, de most, hogy „fogy az idő”, megtisztelt bennünket.

Volt egyéves, húszéves, most pedig a negyvenéves találkozó, melynek ötletgazdája Marina Sándor volt. Ő már egy évvel ezelőtt „szövetkezett” Sulyok Erzsikével, s azóta kitaróan szervezkedtek. Erzsikétől akkora odafigyelést, szeretetet, ragaszkodást, sőt még emléktárgyat is kaptunk, hogy szavakkal ki sem lehet fejezni. Kitűnően felkészült és mérhetetlen öröm töltötte be a szívét. A szervezők névsorát gazdagította a rutinos Hornyik Mária és Stein Ági is.

Emlékeztünk minden felsős tanárunkra, akik közül sajnos többen már nem élnek, de öröm volt, hogy Poltyák János igazgató még ma is él. Köszönjük az örökifjú, nagyszívű Katona Csöpi néninek, hogy vendégül látta egykori kollégáját: Szalay Lajost és feleségét.

A diákúrsaink után szeretett osztályfőnökünk is beszélt Magáról. Azon kevesek közé tartozik, aki 42 évig végigtanította pályáját. Sopronban végezte el a tanítóképzőt és Szegeden a tanárképzőt. Pályája során számtalan kihívásnak felelt meg. Bennünk olyan emberanyagot kapott, akikkel egy hullámhosszon tudott dolgozni. Átplántálta belénk, amit a személyiségéből adni tudott. Jó ítélőképességgel nevelt, tanított bennünket. Pályájának lényege: „azt adni, aki, ami vagyok.” 1974 óta él második családjával Nőtincsen, egy kristálytisza levegőjű, szép Nógrád megyei településen. 30 éves Orsolya lányuk magyar-francia szakos középiskolai tanár végzettségű, de Őt a banki pálya „elcsábította”. A Szalay házaspárt a jó palócok befogadták. A Tanár úr az ottani képviselő-testület korelnöke. A település Díszpolgárává választotta, a szép kitüntetések Mára Sándor sorai is olvashatóak:

„Az életnek értéket csak a szolgálat adhat, amellyel az emberek ügye felé fordulunk!”

Szívből gratulálunk, hogy Nőtincsen is megbecsülik a mi tanár urunkat!

Szalay Lajos szabadidejében barkácsolással foglalkozik, és sokat olvas családjával együtt. Arra bízott most is bennünket: „Folyamatosan olvassatok!” Egyik tanítványától antológiát kapott, ahol az egykori diákja írásai is olvashatóak. Sőt a „lány” versikéjével is köszöntötte az ünneplőket. Címe: Szerető szemek. Sulyok Erzsiké és Pusztai István apró ajándékkal lepte meg egykori osztályfőnökét. Az osztályközösség legszebb ajándékát is megkapta a Tanár úr: Nagy Gyula fazekas által készített csodálatos tányért, amin az „abonyi kétorony” naponta emlékeztetni fogja az itt eltöltött évtizedekre. Tanárunk zavarba jött az ajándékoktól, de őszinte szívvel megköszönte a virággal együtt. „Gyerekek ne feledjétek”: Jól csak a szívvel lát az ember! /Exupéry/

Erre csak azt lehet felelni dr. Balázs Tibor soraival: „Valaki úgy osztotta szét a szeretetét, hogy sokan megértették.” Szalay Lajos is ezen emberek közé tartozott.

Goethe szavaival vallja:

„A boldogságot nem lehet ajándékba kapni.

Egyetlen titka: Adni, mindíg csak adni.

Jó szót, bátorítást, mosolyt, hitet,

És sok-sok önzetlen, tiszta szeretetet.”

Osztálytársunk, Hornyik Mária /ma a Somogyi iskola igazgatóhelyettese/ végigkálauzolta az osztályt a 40 év alatt átalakított, megszüpült, kedves iskolánkban. Majd az iskola volt ebédjében /volt Kedves presszó/ az osztályfőnök pohárköszöntője után az ízletes svédasztalos vacsorát jóízűen fogyasztotta el a társaság. Csoportképek, beszélgetések, búcsúzások után előbb a békéscsabai, a budapesti osztálytársunk búcsúzott, majd Szalay Lajos autója indult el Nőtincsre. Előtte puszával és jó szóval búcsúzott minden tanítványától.

Hozzám intézett szavaiból meglepődve konstatáltam, hogy a 20 éves osztálytalálkozóra invitáló levelemet még mindig őrizi és becsben tartja a tanár úr. Köszönöm!

Az egész osztály a kapuig kísérte osztályfőnökünket, aki emberségre, becsületességre nevelt bennünket. Köszönjük szépen!

Este 10-kor az abonyiak közül jó néhányan hazaindultunk. Útközben osztálytársaim elmondták, hogy sok erőt merítették a 40 éves osztálytalálkozásból.

Köszönjük még egyszer a szervezőknek és minden résztvevőnek az újratalálkozás lehetőségét. Virítson asztalukon Pusztai István 1-1 szál rózsája, és maradjon örök emlék Sulyok Erzsike kreatív kis virága.

P. Bálint Zsuzsa

Eredményeink a Somogyi Imre Általános Iskolában

TANULMÁNYI VERSENYEK

A PALETTA Országos Tanulmányi Verseny országos döntőjének eredményei:

MATEMATIKA tantárgyból:

6. évfolyam

XV. hely Falusi Fanni 6. ct o. Felk. tanár: Tóthné Kocsis Ildikó

8. évfolyam

I. hely BÓTA ISTVÁN 8. t o. Felk. tanár: Tóthné Kocsis Ildikó

X. hely Gulyás Tamás 8. t o. Felk. tanár: Tóthné Kocsis Ildikó

XII. hely Hosszú Ingrid 8. t o. Felk. tanár: Tóthné Kocsis Ildikó

NÉMET NYELV tantárgyból:

5. évfolyam

IV. hely Berkesi Ákos 5. t o. Felk. tanár: Berkesiné Nagy Mariann

XI. hely Varga Bence 5. t o. Felk. tanár: Berkesiné Nagy Mariann

6. évfolyam

VI. hely Hamar Dénes 6. t o. Felk. tanár: Batta Lajosné

VIII. hely Magyar Szabina 6. t o. Felk. tanár: Batta Lajosné

IX. hely Czudarhelyi Nikoletta 6. ct o. Felk. tanár: Batta Lajosné

SZÁMÍTÁSTECHNIKA tantárgyból:

6. évfolyam

VI. hely Kovács Gergely 6. ct o. Felk. tanár: Tóthné Kocsis Ildikó

TERMÉSZETISMERET tantárgyból:

6. évfolyam

III. hely Somogyi Zoltán 6. t o. Felk. tanár: Benéné Egedy Erika

KÖRNYEZETISMERET tantárgyból:

3. évfolyam

IV. hely Falusi Marcell 3. t o. Felk. tanár: Gönczölné Mádi Friderika

GENIUS LOGICUS logikai feladatok és fejtörők időméréses versenye országos döntőjének eredménye (8395 tanuló vett részt)

04. kategória

12. hely Berkesi Ákos 5. t o. Felk. tanár: Csaba Józsefné

42. hely Kovács Vivien 5. ct o. Felk. tanár: Falusiné Nagy-Juhák Andrea

50. hely Falusi Fanni 6. ct o. Felk. tanár: Tóthné Kocsis Ildikó

03. kategória

24. hely Ivánka Dávid 6. a o. Felk. tanár: Tóthné Somodi Ildikó

SPORTEREDMÉNYEK

IV. korcsoportos leányok

Atlétika TÖBBPRÓBA verseny

Megyei verseny : 2. hely

Országos verseny: 4. hely

A csapat tagjai: Nagy Krisztina, Mertlik Mónika, Kazinczy Zsófia, Kiss Viktória, Szikszay Emese, B: Molnár Zsófia, Pászti Edina

Felk. tanár: Nagy Gáborné és Mayer-Nagy Zsuzsanna

III. korcsoportos leányok

Atlétika – 4 PRÓBA verseny

Országos döntő : 11. hely

Csapattagok: Gulyás Tímea, Lőrincz Bernadett, Király Klaudia, Farkas Virág, Lendvai Zsuzsanna, Falusi Karolina

Felk. tanár: Szabó Linda, Nagy Gáborné

IV. korcsoportos fiúk

Atlétika – 5 PRÓBA verseny

Megyei verseny: 2. hely

Országos verseny: 10. hely

Csapattagok: Dudás András, Fehér Péter, Gulyás Tamás, Magyar Szabolcs, Schneider Viktor, Szekeres István

Felk. tanár: Nagy Tibor és Kókai László

III. korcsoportos fiúk

Atlétika – 4 PRÓBA verseny

Megyei verseny : 1. hely

Országos döntő: 11. hely

Csapattagok: Bujtor Gábor, Juhász Tamás, Csizmadia Bence, Torma Martin, Hamar Dénes, Varga Róbert

Felk. tanár: Kókai László

Ezekkel az eredményekkel véget ért a 2006/2007-es tanév. A Somogyi iskola életében pedig lezárult egy időszak, hiszen Nagy Gáborné igazgatónő 15 év után úgy döntött, hogy befejezi vezetői tevékenységét.

A tanévzáró ünnepségen Kazinczy Zsófia 7. t osztályos tanuló köszöntötte „Gabi nénit”, majd az osztályok képviselői nyújtottak át 1-1 szál rózsát az igazgató néninek. Az igazgatónő a tanévzáró értekezleten nemcsak az elmúlt évre, hanem az előző 15 évre is visszatekintett értékelésében. Ez a nap a köszönetről, egymás megbecsüléséről is szólt. És a búcsúzárról:

„Elbúcsúzom, időnk lejár

A dal most véget ért

Megyek tovább...”

A nyári szünetben mindenkinek kellemes pihenést kívánok, hogy szeptemberben ismét új célokért, szép eredményekért menjünk tovább!

Berkesiné Nagy Mariann

Kiadja: Művelődési Ház és Könyvtár

Felelős kiadó: Korbély Csabáné

Felelős szerkesztő: Korbély Csabáné

Olvasószerkesztő: Berkesiné Nagy Mariann

Szerkesztőbizottság tagjai: Bánné Hornyik Mária,

Berkesiné Nagy Mariann,

Korbély Csabáné, Lőrinczy Veronika,

Fajkáné Hvizst Zsuzsa.

Fotó: Polyák Attila

Szerkesztőség címe: Abonyi, Csillag Zs. u. 5.

Tel.: 53/360-075, 562-068, 562-069

E-mail: abonyinaplo@citromail.hu

ISSN: 1217-2421

Tipográfia: Gedi-Press Reklám- és Dekorstúdió

Nyomdai munkák: Repro Stúdió

A megjelent cikkek valóság tartalmáért a szerzőket terheli minden felelősség.

Lapunkból tallóz és továbbítja az érdekelteknek az

»OBSERVER«

OBSERVER BUDAPEST MÉDIAINGYFI Ö KFT.

Egy csodálatos öregdiák találkozó

Milyen csodálatosan szép volt május 19-én a szombat! A lombok, a virágok, a füvek tavaszi pírja, a levegő lágy rezgése, a tavaszi kék ég melegen ragyogott az 50 éves általános iskolai találkozóra gyülekező öregdiákokra. Kis dolgok fénye az, ami az emberek szeretetét, megbecsülését, összetartó erejét átmelegíti. A jubileumi ünnepségnek megfelelően szépen felöltözött öregdiákok gyülekeztek a Szelei úti iskola /ma Somogyi Imre Általános Iskola/ főbejárata előtt.

Régen volt, szép volt, amikor 50 évvel ezelőtt az utolsó csengetés a ballagásunkat jelentette. Most, mikor újból találkoztunk, örültünk, öleltük egymást, hiszen régen láttuk egymást. Az öregdiákok az ország minden tájáról érkeztek, aki csak tehetett eljött. Mindhárom osztály /8. a fiú, 8. b vegyes és 8. c leány/ 50 év után először tartott közösen találkozót. Kb. 60 fő és a családtagok vettek részt ezen a jubileumi találkozón. A még élő pedagógusok közül öten tisztelték meg a találkozót: Polyák János igazgató, Fehér Jánosné Sárika, Katona Róza, Szakácsné Cser Jolán és Pajor Róbert.

Nagyon szép és körültekintő volt a szervezés. Íme a négy főszervező neve, akiknek köszönjük munkájukat:

Lőrinczy Mária, Szűcs Éva, Romhányi Ilona és Magyar László. A másfélórás iskolai találkozás, beszélgetés után a Kosuth Étterembe sétáltunk át, ahol tovább folytattuk az emlékek felidézését. Szép volt ez a kerek évforduló! Az emlékek, a tovatűnő évek beragyogják, bearanyozzák a rohanó évek múlását.

A szervezők köszönik az iskolavezetőknek, hogy lehetővé tették e jubileumi találkozó megrendezését.

„Bár zord a harc, megéri a világ
ha az ember az marad, ami volt,
nemes, küzdő, szabadlelkű diák.”

Tóth Ernő ny. testnev. tanár

Megrendítő vallomás

Nemrégiben Szolnokon megállított egy jó megjelenésű, kb. velem egyidős férfi. Neve men szólított és kiderült, hogy egy régen elfelejtett munkatársammal találkoztam. Mint elmondta, sokszor látott már Szolnokon, de nem akart megszólítani, mindig visszatartotta valami. Most, hogy szembejöttem vele, rászánta magát, hogy megszólítson. Beültünk egy presszóba és beszélgetni kezdtünk. Sokat meditáltam azon, hogy őszinte vallomását papírra vessem-e? Amit elmondott 56 éve történt, ma már történelem. Gondolkodtam és arra a következtetésre jutottam, hogy ennyi év múltán nem kellene eltitkolni azt, ami történt, hiszen demokráciában élünk. A nevével nem említem, mert megkért rá.

Megismerkedésünk 1950-ben történt. Szakmunkásként az egyik szolnoki honvédségi laktanya építkezésén dolgoztam, ahol felfigyeltem egy nagyon udvarias, barátságos, szerény, de keménykötésű fiúra, aki segédmunkásként dolgozott. Szüleivel az egyik Szolnok melletti kistelepülésen lakott és kerékpárral járt be dolgozni. Az ebédszünetekben sokat beszélgettünk és nagyon értelmes embert ismertem meg benne. Két évvel volt nálam fiatalabb. Egy alkalommal akaratom ellenére megkérdeztem tőle, hogy mi az akadály annak, hogy nem jár valamelyik középiskolába, vagy ipariskolába? Halkan csak ennyit mondott:

- 24 hold földünk és tanyánk van. Kizsákmányolóként tartják számon a családunkat! Emiatt nem vettek fel közép-, de még ipariskolába sem, pedig nyolc éven át kitűnő tanuló voltam.

Elmondta még, hogy amikor hazatér nagyon sokat segít szüleinek a gazdaságban, focizik a helyi kis csapatban, s esténként súlyozik. Meg is látszott rajta, nagyon erős fiú volt. Egy pár nap elteltével azonban feltűnt, hogy a fiú napok óta hiányzik a brigádból. Megkérdeztem a munkavezetőt, Ő sem tudott róla semmit. Egy idő után feledésbe is merült kapcsolatunk. Ma azonban, miután találkoztunk, megkérdezhettem tőle mi történt vele.

- Miért nem jöttél egyik napról a másikra dolgozni?

- Jó kérdés, témánál vagyunk! Éppen indulni akartam a munkahelyemre, amikor egy teherautó állt be a tanyánk udvarába. Értünk jöttek, internálták a családunkat. Szüleim, nagyszüleim, húgom és én mind a hortobágyi kényszermunka-táborba kerültünk, mint kulákok. Nem sok időt kaptunk, kis csomagokkal a kezünkben sírva köszöntünk el szépen berendezett kis tanyánktól és a benne lévő jószágoktól, szántó-vetőgépektől, a ta-

nya körüli kis tótól, stb. Mind állami kézbe kerültek! Ezért dolgozhattunk!

Nagyon megható volt, ahogyan elmondta a múlt fájó emlékeit.

- Ezekben az években tizenkét munkatábor működött a hortobágyi pusztán. Mi Kócspusztára kerültünk. E nyomortanyán 626-an voltunk. Ez a létszám többször is változott, mert sok idős ember nem tudta elviselni a szenvedést, megalázást és meghaltak. Iszonyú körülmények között éltünk le három és fél évet. Nehéz munkát végeztünk. Élmezésünk, szálláshelyünk iszonyatos volt. Nehéz erről beszélni ennyi év távlatából. Fizikai és pszichikai kényszerítés után 1953. októberében ért véget a kilátástalannak tűnő kényszermunkatábor.

- Mi történt veletek ezután?

- Sajnos a saját házukba, tanyánkba nem mehettünk be. Rákosi hűséges emberei laktak ott. Rokonoknál húztuk meg magunkat. Amikor a helyzet némileg enyhült, édesapám és én is Szolnokon találtunk munkahelyet. Minden munkatársamhoz és felettesemhez alkalmazkodtam, mert esti-tagozaton középiskolában akartam tanulni. Munkahelyem vezetői segítettek is ebben. A munka mellett jó tanulója voltam az egyik szolnoki középiskola esti-tagozatának. Kitűnő eredménnyel érettségiztem és jelentkeztem a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karára. Felköltöztem és jó munkahelyet találtam. Dolgoztam és tanultam egyszerre, de az egyetemet is sikerült kitűnő eredménnyel befejeznem. Súlyemelésben egyetemi bajnok voltam 75 kg-ban. Először Budapesten, majd szüleimhez közel Szolnokon helyezkedtem el az egyik gyárban. E helyről mentem nyugdíjba is 1997-ben.

Bizakodtam abban, hogy a rendszerváltás után lesznek olyan állami és politikai vezetők, akik kötelességüknek érzik a valóság hiteles feltárását. De sajnos hiába volt a kormány-

váltás, senkinek sem jutott eszébe, hogy a magyar nép életének hiteles bemutatásához hiányzik a történelemből három és fél év. Az elhurcoltak elleni bünteteket pedig magyar emberek követték el magyar emberek ellen! Ez bizony nagy szegény! A náciakat kiszolgáló nyilasok és a szovjet elnyomók kiszolgálói nem tekinthetők a magyar nép egészének. Mi, akik megjártuk a hortobágyi poklot, azt akarjuk, hogy soha ne ismétlődjön meg az a kiszolgáltatottság, amit mi ott átélünk!

- Él benned gyűlölet?

- Nem. Társadalmi és lelki békére vágytam, ami talán most már megvan. Akik megjártuk a poklot, azt szeretnénk, hogy a mai magyar ifjúságnak soha ne kelljen megélni azt, amit mi elszenvetünk! 1990 óta a hortobágyi kilenclyukú hídnál áll egy vasúti sínekből emelt kereszt. Sokan alusszák itt örök álmukat jeltelen sírokban. Nagyapám is! Egy civil szervezet emelte. /Politikai Foglyok Országos Szövetsége Fónay Jenő vezetésével/. Mi, akik még élünk, minden halottak napján koszorúzunk. Mind a 12 rabtábor helye mementó!

Kedves Ernőké!

Ne haragudj, hogy felismertelek és megállítottalak! Szerettelek, mert őszinte és közvetlen ember voltál. Sokat gondoltam rád az évek múlásával.

- Köszönöm kedves szavaid.

- A jó Isten adja, hogy a sötét múlt soha vissza ne térjen! Az acsarkodás helyett legyen béke és szeretet a mi kis hazánkban. A széthúzás helyett fogjunk össze! Sorsunkból pedig okuljon a felnövekvő ifjúság, s tegyen meg mindent, hogy a gonosz soha ne tudjon úrrá lenni a magyar nép életében. Köszönöm, hogy meghallgattál. Remélem, találkozunk még az életben.

- Úgy gondolom, hogy tanulságos beszélgetés volt! Jó egészséget kívánok a családnak is!

Tóth Ernő

Exkluzív interjú Dr. Ignác István dandártábornokkal

„A biztonság jó kezekben van Nagykovácsán „

Az elmúlt héten pénteken Nagykovácsra érkezett Dr. Ignác István dandártábornok, a Pest Megyei Rendőrfőkapitányság /PMRFK/ főkapitánya. Neve mostanában ismerősen csenghet, hiszen ő volt a vezetője annak a szakértőkből álló öt fős bizottságnak, mely a budapesti őszi zavargásokat, rendőri eljárásokat vizsgálta. Az anyag szakmai körökben egyrészt elismerést, az érintettek körében azonban vihart kavart, a jelek szerint azonban valóban objektív módon ismertették a hibákat és hiányosságokat. A településen megrendezett „Zsarukvíz „ rendezvényen faggattam Dr. Ignác Istvánt a helyi, megyei és országos aktuális helyzetről.

„Az MTV székház védelméért folytatott harcot elveszítettük, ugyanakkor véletlenek nincsenek. „

- Bene László Országos rendőrkapitány szerint is megalapozott szakmai alapokon nyugszik az Ön által vezetett bizottság által készített jelentés. Mit tud elmondani az anyag bírálójának, kétkedőknek az anyaggal kapcsolatban?

A jelentést 5 szakember készítette, nem csak egy személy véleményét tükrözi, ezért az valóban objektív, szakszerű és büszke vagyokra. Sok hiányosságot tártunk fel, ehhez intézkedési terv készült, melynek véghezvitelét Bene László főparancsnok idő közben már elindította. Folyik a hiányosságok pótlása, ez vonatkozik eszközökre, képzésre, de a rendőri munka szinte valamennyi területét felöleli a munka. Az MTV székház védelméért folytatott harcot elveszítettük, ugyanakkor véletlenek nincsenek. Számos hiba vezetett el ideig és folyik a revízió.

„Meg sem fordul a fejemben, hogy Budapest rendőrfőkapitánya legyek! „

- A pletykák szerint ön már évek óta pályázik Gergényi székére, ezért meg kell kérdeznem, hogy a hírnek mennyi a valóság alapja?

Szeretek Pest megyében dolgozni. Természetesen ha úgy hozza az élet és más megbízatásra jelölnek, nem zárkózom el előle, de meg sem fordul a fejemben, hogy Budapest rendőr főkapitánya legyek!

- Mi a véleménye a nagykovácsi rendőrök által végzett munkájáról?

Büszke lehet rá a PMRFK, hiszen itt a biztonság valóban jó kezekben van. A parancsnokok és a beosztotti állomány remek szakmai kapcsolatban van egymással, jól dolgoznak itt helyben mind a nyomozók, mind a többiek.

- A PMRFK 187 település közbiztonságáért felelős, a megyei lakosság évről évre nő, jelenleg mintegy 1,2 millióan élnek itt. Az

önök által készített bűnügyi statisztika adataiból kiderül, hogy mégis csökken a bűncselekmények száma. Valóban így van ez, vagy csak a bejelentett esetek száma kevesebb?

Nem szoktam ezt mondani, de most megteszem: a statisztika bizonyos szempontból itt elfelejthető, nagyon lényeges, hogy megyénk országos átlagban a bűncselekmények számát tekintve valóban a legkevesébe fertőzött terület. A kiemelt súlyú bűncselekmények száma, mint például a rablás, betöréses lopás- szerencsére valóban csökken. Ugyanakkor a kisebb súlyú bűneseteket / zsebtolvajlás, kerékpárlopás... stb. / valóban gyakorta nem jelentik, ez az úgynevezett „sötét szám”, melyet igen nehéz mérni és ezért mély elemzést igényel ez a terület.

- A megyében a tavalyi évben 45 ezer nyomozást kezdeményeztek és ennek fele zárult eredménnyel. Országos szinten ez a szám jónak nevezhető?

Fontos hangsúlyozni, hogy a kiemelt, súlyos bűncselekmények / például súlyos testi sértés / esetében ez a szám jóval magasabb, mintegy 80%-os a felderítettségi mutatónk. Gondot jelent, hogy a tapasztaltabb rendőrök közül sokan mennek mostanában nyugdíjba, így az úgynevezett mentor kevesebb. Nehezebben tudnak segíteni pályakezdő ám diplomás kollégáinknak, reméljük ez nem megy a statisztikák rovására. Történelmileg sajnos úgy alakult, hogy az országos átlagnál kevesebb a rendőr Pest megyében. Szerencsére azonban már több, mint korábban, hiszen kérésünket figyelembe vették. Gyakorlatilag „ költségvetési létszámról” beszélhetünk, hiszen az anyagiak függvényében tudunk kollégákat foglalkoztatni. Megyénkben 580 lakosra, országos átlagban 448-ra, míg Budapesten 222 lakosra jut egy rendőr, azt hiszem a számok önmagukért beszélnek.

- Mint aggódó anyuka kérdezem Önt, milyen a kábítószerrel való fertőzöttség a megyében?

El kell szomorítanom, mert Pest megye sajnos tényleg fertőzött terület. A rendőrségnek valóban sok tennivalója van ezen a téren, de tudni kell, hogy mi csak egy szelete vagyunk a rendszernek, nem önmagunkban, nem egyedül kell megoldanunk ezt a problémát. Sokat tudunk tenni annak érdekében, hogy kevesebb kábítószer

kerüljön az országba, de rengeteg fórumra, közös fellépésre lenne szükség. Gyakorlatilag azt kell mondanom, hogy annyi a felderítés, amennyi a pénz, megyénkben tavaly 900 esetet tártunk fel.

- Mit tehetnek a családon belüli erőszak leküzdése érdekében?

Családon belüli erőszak a szó szoros értelmében nem létezik, ez egy kriminológiai fogalom. Ki kell emelnem, hogy munkánk ezen a téren csakis a civil szervezetekkel való összefogással lehet eredményes. Valóban vannak itt hiányosságok, összességében csökken az ilyen típusú bűncselekmények száma, de ugyanakkor az alkohol hatása alatt elkövetett családon belüli erőszak bűnesetek száma nő. Pest megye rendőri állományában igen sok a hölgy, ők éppen például ilyen típusú bűncselekmények felderítésében lehetnek eredményesebbek, mint férfi kollégáik.

„Vallom, hogy a bűncselekményeket nem lehet megszüntetni, de biztonságérzetet adhatunk az embereknek. „

- Mi a véleménye az elmúlt hetek rendőri botrányairól, túlkapasáiról?

Szerencsére megyénket egyelőre még a botrány árnyéka is elkerülte. El kell mondanom, hogy tudomásom szerint nincs olyan rendőrök által elkövetett bűncselekmény az országban, amit idáig ne hoztak volna nyilvánosságra. Igenis készüljön fotó a rendőréről, ha tiltott helyen parkol vagy nem köti be a biztonsági övét, és ez kerüljön nyilvánosságra akár az interneten keresztül is. A vétkeseket el kell ítélni, ki kell lökni a rendőri szervezetből! A kudarcot pedig el kell tudni viselni, de a fejet nem szabad sokáig lehajtani, hanem dolgozni kell tovább. Morális válság pedig véleményem szerint nincs a rendőrség berkein belül. Vallom, hogy a bűncselekményeket nem lehet megszüntetni, de biztonságérzetet adhatunk az embereknek. Ez hivatás és hitvallás.

Lőrinczy Veronika

Higgyünk a szemünknek

Mint azon korábban már morgolódtam, az abonyi buszmegállók mindenre jók, csak arra nem amire hivatottak volnának. A kis bódék tetejével a vihar játszi könnyedséggel elbánt, lebegett a nehéz pala... Most ennek vége. Végre.

Nekiláttak, szépen lefestették, a végeredmény is boldogító lett. Sok- sok év után történik meg mindez, az önkormányzat nekilátott. Nem nagy pénzért újat, gigantikusat alkot, hanem menti a tényleg menthetőt. Így élhetőbb lesz kis településünk. Csak a kisördög motoszkál bennem: sok- sok egyéb dolog is így, szépen meg lehetne oldani. Létezik egy bölcs mondás:

Addig nyújtózkodj, ameddig a takaród ér.

LŐVE

Az utca új ruhája

Bizonyára sokan örülnek, hogy Abonyban végre elkészült, új burkolatot kapott az Arany János utca. A rekonstrukciós munka előtt a vízvezetékek cseréje is megtörténik, hogy elkerüljék a későbbi esetleges bontást. Az utcácska rövidke, mondhatni nyúlfarknyi, ugyanakkor betöltött szerepe óriási. Ezen az úton közelíthető meg ugyanis a strandfürdő, a napközi konyhája, az egészségmegőrző központ, a laboratórium és számos szakrendelés. A lakosok eddig nem értették, hogy az egyébként a hossz miatt nem egetverően költséges beruházást miért nem végezték el eddig. Most megkaptuk, vége a tengelyt próbáló zötykölődésnek, méltó módon közelíthetjük meg közintézményeinket. Végre.

LŐVE

Fotó: Szilágyi Tamás

Kitépték, összetúrták, tönkretették

Egy álommal kevesebb. Mint arról már hírt adtunk, az Ökotárs Alapítvány és a MOL csoport által kiírt „Zöldövezet” programon az Abonyi Gyermekekért Alapítvány 120 ezer forint összértékű támogatást nyert el. A pénzt a Jókai Mór úton található játszótér fásítására fordították. Közel 100 facsemetét ültettek el az aktivisták, melyből mára csupán pár darab maradt meg. Vandálok a kis fákat tövestől kitépték, azok egy részét szétszórták a füves területen, sok növénynek nyoma veszett. A pusztítás éjjelén a játszóvárat is megrongálták, abból fadarabokat loptak el. A környéken lakók pedig örültek annak, hogy a közterületet végre ápolgatják, csinosítják. Mára egy álommal kevesebb...

A alapítvány a következő tartalmú közleményt adta ki lapunknak: „Az Abonyi Gyermekekért Alapítványt mélységesen elszomorítják és felháborítják a Jókai úti közterületi grundon történt sajnálatos események. Ismeretlen tettesek tulajdonították el a közel 100 facsemetét és rongálták meg a játszóvárat is. Az alapítvány pályázati és egyéb támogatási formából megpróbálja helyreállítani a grundot, hogy az régi dicső fényében ragyoghasson és szolgálhasa a pihenni és kikapcsolódni vágyó környéken lakókat illetve az abonyi lakoságot.”

Lőrinczy Veronika

Az abonyi Természetjárók 2007. július-augusztus-szeptemberi túraterve

- Július 1.** Kerékpártúra: Abony-Újszász kerékpár. /Újszász-Jászapáti vonat/ tovább kerékpár: Jászapáti-Jászszenandrásház-Jászládány-Újszász-Abony 66 km.
- Július 7.** Kerékpártúra: Abony-Töszeg-Vezseny-Martfű-Kengyel-Martfű-Vezseny-Jászkarajenő-Kőrösten-Abony. 90 km.
- Július 15.** Kerékpártúra
- Július 21-29.** Erdélyi túra: Toroczkói hegyek 5 nap Vargyasszoros és környéke
- Augusztus 12.** Tarjánkaszurdok-Felsőtarjánka-Oroszlánvár-Domoszlói kapu-Kövesgyörke-Recsk 18 km. Autóbusz:300 km.
- Augusztus 26.** Rám-szakadék /Pilis/ Autóbusz
- Szeptember 8.** Kerékpártúra
- Szeptember 29.** Pomáz-Holdvilágárok-Lajosforrás-Pomáz /autóbusz/

Érdeklődni, jelentkezni a természetjárók vezetőjénél lehet: Nagy Sándorné,
53/361-532, 20/341-2706

A fiatalság diszkrét bája: Halasi Réka megkapta a koronát

Több, mint ezer lány közül Réka, közel 300 góljával lett az NB II ifjúsági gólkirálynője. A kitüntetést Mocsai Lajos adta át a fiatal játékosnak, aki a Ceglédi Kék Cápák színeiben versenyez. Múltról, jelenről és jövőről faggattam a vidám, szerény és félelmetes kezű játékos.

Réka 1989.05.12-én született, a Somogyi Imre Általános Iskola testnevelés tagozatos diákja volt. Testnevelője alsó tagozaton Kazinczyné Juhász Ildikó volt, majd Nagy Zsuzsanna vette át a tehetséges sportolót. „Zsuzsa néninek köszönhetem az alapokat, megszerettette velem a kézilabdát, de mellette Anyukámnak és Apukámnak vagyok hálás, mert mindketten sokat segítettek pályafutásom során.” Már hetedikese korában játszott az Abonyi KC felnőtt csapatában, Mészáros Zsolt edző keze alatt. Tavaly ilyenkor keresték meg a ceglédieket, azóta a Kék Cápák színeiben játszik.

– Az abonyi Kinizsi Pál Gimnáziumban most vagy harmadikos, de úgy tudom a középiskolát máshol kezdted. Hol is?

– Nagyon örültem neki, mikor felvettek Debrecenben egy olyan gimnáziumba, ahol az első a sport volt. Így a Debrecen csapatában játszhattam. Sajnos a szüleimtől való távolságot csak három hónapig bírtam... Rettegtem mikor hét végén meccsünk volt és nem jöhettek haza, talán még túl fiatal voltam. Ezek szerint nem az a vagány csaj vagyok, aki könnyen, lazán elszakad otthonról. Ráadásul az oktatás színvonala sem volt nekem elég egy olyan 40 fős osztályban, ahol mindenkinek a sport a legfontosabb. Félttem, hogy innen nem tudok majd továbbtanulni, így gyorsan hazajöttem Abonyba.

– Abonyban élsz, de nem itt játszol, miért mentél el a helyi csapattól?

– Az akkori abonyi csapat a megyei osztályban játszott, úgy éreztem, hogy ez nekem nem elég, szerettem volna kipróbálni magam magasabb

szinten is. Mikor a Cápákhoz kerültem, rögtön egy nagy élménnyel lettem gazdagabb, mert részt vettünk Szolnokon a KUN kupán, ahol svéd és ázsiai játékosok ellen léptünk pályára. A Kék Cápáknál a jellek szerint sikerült bizonyítanom helyemet az NB II-ben. Itt is tagja vagyok a felnőtt csapatnak is, mindkét mérkőzést végigjátszom örömmel. Ezt jól bírom, lendületet ad, ha megy a játék az ifi meccsen. Nem gondolkodom azon, hogy megváljak a Cápáktól, bár több meghatározó játékos is távozik innen. Sikerült kiválóan beilleszkednem a csapatba, itt remek a hangulat, jó a közösség. Egyszerűen

szeretek Cegléden játszani.

– A gólkirálynői cím egyben azt is előre vetítheti, hogy még magasabb osztályban is lehetne keresnivalód. Nem gondolkodtál ezen?

– Dehogynem! Nagy dilemma ez számomra de nem tudom, hogy bírnam most más városban. Azon kevés fiatal egyike vagyok, akinek nagyon fontos a család. Az a baj, hogy NB I B-s csapat nincs a közelben, mindenképpen költöznöm kéne és iskolát váltanom. Még kívárok, remélem nem lesz késő feljebb mennem pár év múlva. Most tudom, hogy tanulnom is kell, mert a Testnevelési Egyetemre készülök, testnevelő tanár és szakedző szeretnék lenni. Ha majd Budapesten tanulok, ott játszom majd. Cél az első osztály, az NB I!

– Mire jut időd a heti edzés, meccsek, tanulás mellett?

– Nehezen jut mindenre időm, amire szeretném, de be tudom osztani. Az a helyzet, hogy hétfőigente jó lenne többet pihenni...Ha vasárnap meccsünk van, szombaton egész nap tanulnom kell. Most viszont jön a nyár. Apukámnál biztosan dolgozni fogok, edzőtáborozni megyünk a Balatonra. A jogosítványt is szeretném megszerezni, már csak a gyakorlat van hátra.

– Mi a véleményed a kézilabda utánpótlás helyzetéről?

– Cegléden ez a téma nem megoldott, sajnos nincs bázisiskola. Abonyban az alapok rendben vannak a lányoknál. Ezeket én is megkaptam a sok testnevelés órával és a heti két majd négy edzéssel. Aki akar, az tud fejlődni, meg lehet tanulni kézilabdázni Abonyban. Amit viszont sajnálok, hogy szerintem évről évre mégis gyengébb az utánpótlás színvonala.

– Mit kívánsz az NB II-be jutott abonyi lányoknak?

– Sokan közülük igen jó barátnőim, rendszeresen járok a mérkőzéseikre, szurkolok nekik.

Sok sikert, példás helytállást kívánok neked a magasabb osztályban. Úgy gondolom, hogy ahhoz, hogy „rá tudjanak pörögni” a magasabb szintre, rengeteg edzőmeccset kellene NB II-es csapatokkal játszaniuk. Az eleje biztosan nehéz lesz, de kitartó munkával jó helyet érhetnek el.

– **Köszönöm a beszélgetést!**

Lőrinczy Veronika,
fotó: Fehér Viktor,
www.v-man.hu

Abonyi bowling ?

Abonyban ugyan sajnos nincs sem tekesem bowling pálya, ám NBI-es bowling versenyzővel büszkélkedhetünk. Csak igen kevesen tudják, hogy Sass Tamás, a rendkívül szerény játékos a Szolnoki Planéta csapatában versenyez. Bár csak mintegy 1,5 éve gurít versenyszerűen, máris parádés eredményekkel büszkélkedhet. A 2006-2007-es Strike INC NBI. Bowling csapatbajnokságban csapata, a Planéta az előkelő 6. helyen zárta a versenyt 56981 dobott fával, 9 győzelemmel, 36 ponttal. Az egyéni teljesítményt külön mérték a versenysorozat alkalmával, ebben a csapatból Tamás végzett a legjobban, 4. lett, 120 ponttal, 176,81-es átlaggal. A dobogóról csupán pár fával maradt le. Kiváló teljesítménye járult hozzá ahhoz, hogy a Szolnoki Planéta helyezett lehessen a rendkívül erős mezőnyben. Sass Tamás szerény, de büszke eredményeire, mindig mosolyogva újságolja az újabb és újabb sikereket. Mi pedig gratulálunk hozzá és további remekbeszabott gurításokat, sorozatokat kívánunk.

LŐVE

Gólkirálynő az NBII tetején Interjú Lőrinczsné Kövér Judittal

Az idei év remekül zárult a Ceglédi Kék Cápák színeiben játszó abonyi játékos, Lőrinczsné Kövér Judit számára. A parádésan szereplő kézilabdás 20 mérkőzésen összesen 231-szer talált be az ellenfél hálójába és ezzel gólkirálynő lett a közel ezer, NB II-ben szereplő felnőtt női játékos között. Az elismerést a Cegléden közelmúltban megrendezett kézilabda gálán vehette át. Judit 1982. június 15-én született, a Somogyi Imre Általános Iskola testnevelés tagozatos diákja volt. Testnevelő tanára alsó tagozaton Kazinczsné Juhász Ildikó és Csipkó Anikó volt, később Nagy Gábor egyengette a sportoló pályafutását.

„Szinte mindent Nagy Gábornak köszönhetek, így az egész kézilabda pályafutásomat is. Nála szerettem és tanultam meg ezt a sportágat, csakúgy, mint sok-sok kiváló játékos, akik közül többen is ifjúsági világbajnokok lettek. Az általános iskola után a Kinizsi Gimnáziumban, helyben tanultam tovább, tavaly nyáron az Egri Tanárképző Főiskolán testnevelő tanári diplomát szereztem. Itt valóban sokat tanultam, de sajnos szakmámban nem helyezkedhettem el, így ezt a tudást jelenleg nem tudom kamatoztatni.”

– Sportpályafutásod eddig változatosan alakult, hogyan tovább?

- Először az Abonyi KC színeiben kezdtem, fél évig játszottam itt. Hallgattam a hívó szóra és az NBI/B-ben játszó Martfű csapatához igazoltam. Ezután következett Cegléd, majd

az NBI-es Túrkeve, végül Cegléden „állapodtam” meg hosszabb időre. Nem akartam csak Abonyiban játszani, ki szerettem volna magam próbálni több helyen, több csapatban. A Kék Cápáknál összesen mintegy 4 évet játszottam. Már 5. osztályos korom óta aktív játékos vagyok, ez összesen bizony 14 év. Úgy döntöttem, hogy ideiglenesen szegre akasztom a kézilabda cipőt, pihenek egy kicsit, aztán majd meglátjuk.

– Úgy látom, te a csúcson szeretnél megpihenni... Bár úgy tudom sok egyéb díjat is átvehettél már.

- Igen, valóban sok torna, kupameccs gólkirálynőjévé vagy legtechnikásabb játékosává is megválasztottak. Idén sikerült, gólkirálynőnek lennem.

– Mi a véleményed a mai magyar kézilabdáról, hova tovább?

- Valóban sok vendégjátékos játszik nálunk, ezek jelentős része szerb, megértem őket is, hiszen otthon nyilván sokkal kevesebbet kapnának teljesítményükért. A magyarok viszont külföldre igyekeznek és nem véletlenül, hiszen az itteni fizetésük többszörösét kapják ott. Így megy el idén a Fradiból Kirschner Erika és Tóth Tímea is az osztrák HYPO együtteséhez. Sajnos gyakorlatilag csak igen szűk kör az, akinek „megéri kézilabdázni”, hiszen ez egy olyan hivatás, melyet élete végéig nem űzhet az ember. Úgyhogy csak a profi él meg ebből, sajnálom, hogy nem fizetik meg a hazai játékosokat. A mai magyar kézilabdára sajnos nagyon jellemző, hogy a játékosok nem reálisan látják és vezetik az egyes mérkőzéseket, inkorrektek. Igen nagy bajban van egy csapat, amikor 9

és nem 7 ember ellen kell küzdeni, gondolkodok itt a bírásokra.

– Mi a véleményed a hazai utánpótlás helyzetéről?

- Utánpótlás nevelés van a nagyobb egyesületeknél, általában sportiskolákban, de a kisebb városokban ez hiányzik. A szerencsés helyre születettek már 14-15 évesen NBI-es csapatokban, NBI-es szinten játszhatnak. Az abonyi kézilabda utánpótlással kapcsolatban el kell mondanom, hogy lányokban valóban nincs hiány, azonban a kimagasló teljesítményt nyújtó, kiemelkedő technikai tudással rendelkező játékos kevés. A férfiaknál ugyanakkor komoly gondok vannak, az utánpótlás helyzete kritikus.

– Mit üzensz a fiataloknak, a jövő nemzedéknek?

- Mindenképpen sok kitartást kívánok, mert ez bizony nagyon kell annak, aki szereti ezt a sportot. Csak szívvel és akaraterevével lehet előre jutni, nemcsak a dolog anyagi oldalát szabad szem előtt tartani. Fontos, hogy elhiggyék: Igenis lehet magasabb osztályban játszani, csak meg kell érte küzdeni, egy új csapatba való bejutáskor pedig ki kell vívni, harcolni a megfelelő helyet. Ez sem megy egyik napról a másikra, hiszen csapatsportról van szó. Az abonyi lányoknak pedig sikeres szereplést kívánok az NBII-ben, bár tudom, hogy nem lesz egyszerű helyzetük: sok fog múlni a játékosállományon, a légkörön és a szakmai munkán.

– Köszönöm a beszélgetést.

Lőrinczy Veronika,
fotó: Fehér Viktor,
www.v-man.hu

Ismét arattak az abonyiak!

A Bács- Kiskun megyei szenior asztalitenisz bajnokságban Bolyhos Ferenc / 50-60 éves kcs. / csoportjában az előkelő 4. helyen végzett. Id. Kókai László a 60-70 éves korcsoportban a dobogó második fokára állhatott fel. Mindketten a Montágh DSE sportolói.

A dobogó második fokán a képen Id. Kókai László látható.

LÖVE

Erős emberek Abonyban

Idén kegyes volt az időjárás, az immár pünkösdkor hagyományosan megrendezett Abony legerősebb embere címért folytatott küzdelemsorozat indulóihoz. A zápor a kezdésre tovaillant, és derűs időben láthattak hozzá a feladatokhoz a fiúk, kilencedik alkalommal. A versenyt a Városi Sportcsarnok szervezte, Ulviczki Mihály vezényelte le a „versenyszámokat”. Az indulóknak hat erőpróbát kellett teljesíteniük és elmondható, hogy az elmúlt évek legerősebb mezőnyét, legszínvonalasabb versenyét láthatták az érdeklődők. A résztvevők között idén több 17 éves ifjú titán is akadt, mindannyiuk kitűnően felkészült a küzdelmekre. Így nem is csoda, hogy a befutó igencsak izgalmasra sikeredett, az egyes versenyszámokat csaknem minden esetben más- más nyerte meg.

Az első próba viakolorok felemelése volt alkarral, ez a többszörös összetett győztes, Dániel Gergőnek ment legjobban, 14-et emelt fel belőlük egy szuszra. Igaz, ezzel nem tudta

beállítani a pár évvel ezelőtti győztes, Tóth László /Kacsa/ rekordját, aki akkor 15 téglával győzött. Utána farönköt kellett kinyomni a magasba, ez Tari Péternek ment a legjobban, aki 120 kilót lendített fel játszi könnyedséggel és viharos gyorsasággal, ez a súly nemcsak a középmezőnynek, de Dániel Gergőnek is feladta a leckét, aki 110 kg-nál állt meg. A két nehéz autó megtartása két kézzel rámpán a 17 esztendő Lendvai Rolandnak sikerült legjobban, 35,39 másodpercig bírta az autók súlyát. A verseny itt kezdett különösen izgalmassá válni, mert a toronymagas esélyes Dániel csak 18,4 másodpercig tartotta az autót, öten is megelőzték őt ebben a versenyszámban jobb idejükkel.

Ezután egy gigászi méretű és súlyos traktorkereket kellett az indulóknak ötször felborítani. Ez a két évvel ezelőtti győztesnek, Lendvai Dávidnak ment legjobban, fantasztikus, 24,14 másodperces idővel utasította maga mögé a mezőnyt. Az ifjú titán, Schléder Róbert 24,94 másodperces idejével lett második, és négy versenyszám után 3,5 ponttal vezetett kiegyensúlyozott teljesítményével. Az ötödik próba söröshordó cipelés volt, kétszer 63 kilós súlyt vittek a fiúk. Legmesszebbre Dániel Gergő jutott, 55 m-re, Habara Sándor lett a második 48,5 méterrel. Az utolsó, összetett versenyszám következett, ekkor már ismét Dániel Gergő állt az élen. 90 kg-s hordót és csúszós kőgolyót kellett magas állványra helyezni, két nehéz zsákot felkapni és megemelni egy autót. Ez Schléder Róbertnek sikerült leggyorsabban, szintideje 42,02 mp. A versenyt összetettben immár ötödik alkalommal azonban Dániel Gergő nyerte meg, 2. lett Schléder Róbert, 3. Lendvai Dávid, 4. Lendvai Roland, 5. Habara Sándor, 6. Tari Péter, 7. Pásztor Tibor, 8. Lengvári Teofil.

A Városi Sportcsarnok hálásan köszöni a következő támogatók önzetlen segítségét:

Abony Város Önkormányzata; Újvilág Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szövetkezet; FEINBAU Építőipari Kft.; Lipák és Lipák Bt.; Wienerberger Rt.; Ászok Söröző; Alexandra ABC; Opel Inveszta Kft. Szolnok; Ferrum Vas-Műszaki Kereskedés; Party Táp Top Táp; Pintér és Társa Kft.; Stone Pub; Nagy Magdolna Virágüzlete; Taverna Söröző és Pizzéria; Gedi Press Reklámiroda; Ifj. Szikszay László vállalkozó; Ifj. Retkes Pál örökös segítő

Külön köszönet jár Kókai Lászlónak a versenyszámok levezetéséhez.

Lőrinczy Veronika

Fotó: Tóth Renáta

Labdarúgás

Kállai Norbert városunk szülötte, az NBII-es Hévíz labdarúgó csapatából, az NBI-es Diósgyőri VTK csapatához igazolt.

Értesüléseim vannak arról, hogy Kállai Norbi unokaöccse, Kállai István, az „MTK Budapest” labdarúgócsapatához igazolt. Valószínű létrejön, hogy Pisti Agárdon a Sándor Károly Labdarúgó Akadémián tanul és sportol tovább. Agárd oly egyszerű labdarúgó bázis, hogy az elmúlt hetekben több Nyugat Európai egyesület vezetése is meglátogatta és a létesítményt, valamint a szakmai munkát is magasan értékelték. Végre! Valami megmozdult a magyar labdarúgás területén. Fiúk! Sok sikert kívánok néktek!

Tóth Ernő

Kihívás Napja: Remekelő abonyiak

Május 23-án 00.00 perckor kezdődött az abonyiak számára a Kihívás Napja. A település ez évben első ízben nevezett be a programra, mely Challenge day néven ismert világszerte.

A rendezvény fő célja az adott települések lakosságának szó szerinti megmozgatása, akik a testedzés örömeért néhány percet szentelnek idejükből a sportnak. Abony városa jól mutatkozott be a rendezvényen, hiszen az előkelő 5. helyezést érte el kategóriájában. És valóban, megmozdult a település apraja-nagyja: idős nénikék gyalogoltak, ovisok versengtek. Vagyis megmozdult bennünk is valami. A Kihívás Napjának két- nekem nagyon tetsző - szlogenje is van: „Sose feledje: Ne csak rohanjon, néha fusson is!” és: „A mozgás öröme, ne higgye el, próbálja ki!” És abonyiak valóban így tettek.

Soós Editet, főszervezőt, a Fergeteg Triat-

lon SE vezetőjét kérdeztem a nap tapasztalatairól: „Elsőre egészen jól mutatkoztunk be, nem is rossz...”

A lakosság hozzáállása meglepően kedvező volt. A szervező iskolások valóban képesek voltak aktivizálni az embereket, elutasításban nem volt részünk. A Somogyi Imre testnevelés tagozatos Általános Iskola ismét kitért magáért. A délutáni triatlonosokkal közös úszás, karate, birkózás és egyéb versenyszámok igazán jó hangulatra sikerültek. Erőt próbáló kihívást a nagy meleg okozott még, de ezt is „legyőztük”.

Abonynak igen nehéz helyzete volt, hiszen a maga közel 16 ezres lakosságával indult a 8-25 ezer fős települések kategóriájában. Azt gondolom, hogy minél kisebb egy település, annál könnyebben hadra foghatók az emberek, könnyebb a szervezés. A közös célokat

sokan támogatták, a szponzorok gondoskodtak arról, hogy senkinek se kelljen üres kézzel hazamennie. Köszönöm szépen nekik is és persze azon sokaknak, akik időt áldoztak Abonyért, a mozgás örömeért. „

Május 23-án valóban nyüzsgött a város. Mint a cég egyik vezetőjétől, Tajthy Györgytől megtudtam, a helyi Car- O- Line Kft. több, mint 350 dolgozójával gyalogolt a közös célért.

Számos mozgásforma közül választhattak a jelentkezők, így az is pontot ért, ha gyalogosan vagy kerékpárral mentek be munkahelyükre a lakosok, vagy éppen ezen a napon tevékenykedtek aktívan kertjeikben. A nagyobb üzletek parkolójában játékos mozgásra invitáltak, városzerte futóversenyeket szerveztek, fociztak kicsik és nagyok.

A Sportcsarnokban az estét az Abonyi Kézilabda Klub sportolói vették birtokba, ahol régi játékosokkal, lelkes műkedvelőkkel játszottak. A programok köre szinte felsorolhatatlan, a rendezvényt táncház, népi játékok és lámpás felvonulás zárta. Abony ezen a napon a mozgás öröme okozta jóleső fáradtsággal térhetett pihenőre, lehet, hogy jövőre ismét megpróbálják.

LÓVE

Országos Döntőn voltunk

2007. május 24-27. között rendezték meg a tanulásban akadályozott tanulók Országos Diákolimpiájának döntőit asztalitenisz, atlétika, labdarúgás sportágakban és a Kapkodd a lábaid játékos sorversenyben Zánkán és Veszprémben.

Iskolánkat Kazai András 8. osztályos és Vígh Imre 6. osztályos tanuló képviselte Pest megye csapatában az atlétika I. és II. korcsoport magasugró számában. A tanulókat magam vittem autóval a nagy

versenyre. Utunk során kis földrajzi és történelmi „kirándulást” is tettünk, hiszen ez nem mindennapos esemény volt az ő életükben, lehetőség nevelésük érdekében.

Budapesten átutazni, a Dunántúlra eljutni, majd ott a Velencei tavat látni és várni, hogy végre felcsillanjon a Balaton víztükre bizony sokáig tartott. Azután még hosszú az út Zánkáig. Tihanyt – az Apátságot, az altemplomot, a múzeumot is megnéztük, távcsővel a széles Balatont, a szép panorámát.

Zánka gyönyörű, gondozott területén pedig már a vízbe is futhattak a fiúk.

A versenyen Vígh Imre 9. helyen végzett, sajnós tudása alatti eredménnyel, Kazai András 150 cm-es ugrásával 5., okleveles helyezést ért el.

Felkészítő tanáraink Farkas-Földi Anikó és Pap Judit voltak.

**Andrási István
igazgató**

Ünneplő kézisek

Május 26-án az Abonyi Kézilabda Klub szakosztályai - jól megérdemelt nyári pihenőjük előtt- évváró bankettet szerveztek. A lányok és fiúk közös rendezvényét megtisztelte jelenlétével Abony város polgármestere, Romhányiné Dr. Balogh Edit is.

A lányok megyei aranyérmét hatalmas tortával ünnepelték meg, a Pintér és Társa Kft. jóvoltából, melyet a két csapatkapitány szervírozott a csapattársaknak és a meghívott vendégeknek.

LŐVE

A magyar bajnok neve: Molnár József

Az Abonyi Birkózó Club sportolója, Molnár József június 10-én megszerezte immár sokadik, de most igen fontos magyar bajnoki címét. Az utolsó éves serdülő versenyző megnyerte a korcsoportos szabadfogású Országos Bajnokságot, az 53 kilogrammosok mezőnyében. Az érem nagyon fényesen csillog, mert Józsi súlyában összesen 22-en indultak, a hazai élmezőny legjobbjai. Hat mérkőzés vezetett a dobogó legfelső fokáig, melyből négyet a csoportban kellett megvívnia. A hatból öt küzdelmet technikai tussal nyert meg a birkózó, aki egyébként igen szerényen nyilatkozott lapunknak. „Nem vagyok maradéktalanul elégedett a teljesítményemmel, követtem el kisebb-nagyobb

hibákat. Nem pihenhetek még, most a szezon utolsó versenyére készülök, két hét múlva ifi Országos Bajnokság / OB / lesz.” – mondta Molnár József.

A serdülő magyar bajnokságon Herédi András a 66 kg-osok mezőnyében 5. lett, Szűcs Tibor 5. 85 kg-ban. Herédi 3 győzelemmel és egy vereséggel lett ötödik, mert már csoportjában találkozott a versenyt később megnyerő versenyzővel. A közelmúltban az abonyi birkózók számos fontos egyéb versenyen szerepeltek.

Az U23-as szabadfogású OB-n minden abonyi induló helyezett lett: Molnár Gábor bronzérmes, a többiek ötödik helyen zártak: Fekete Zoltán, Vikartóczy Ádám, Vincze Zoltán és Gúti Zoltán. Lőrinczy Attila és Csöke János edző elégedett sportolói teljesítményével.

LŐVE

Fergeteges birkózónap

Immár hagyományosan, hatodik alkalommal került megrendezésre Abonyban a Skultéty Sándor szabadfogású birkózó emlékverseney.

A rendezvényt a több, mint 50 éves birkózó hagyományokkal rendelkező városban szervezik, ahol id. Skultéty Sándor indította el útjára ezt a sportágat. Munkáját hatalmas sikerrel végezte, melynek legkésebb bizonyítéka, hogy Varga János személyében Olimpiai-, Világ és Európa Bajnokot nevelt, aki jelenleg a szervező egyesület, az Abonyi Birkózó Club tiszteletbeli elnöke. Id. Skultéty fia, dr. Skultéty Sándor szintén tragikus hirtelenséggel bekövetkezett haláláig támogatta, segítette édesapja kedvenc sportágát, a birkózást, ő maga is birkózott, tagja volt a Magyar Birkózó Szövetség elnökségének.

A két nagy elődre emlékeztek ezen a napon, a rendezvényt Romhányiné Dr. Balogh Edit polgármester nyitotta meg. A birkózóknak az Abonyi Torna és Akrobatika Klub sportolói tartottak színvonalas bemutatót.

A küzdelemsorozat az elmúlt évek során igazán rangos sporteseményé nőtte ki magát. A résztvevőkben idén sem volt hiány, több, mint 40 sportegyesület képviseltette magát, Szerbiából is érkeztek vendégek az alföldi kisvárosba. Mintegy 250-en léptek szőnyegre a különböző korcsoportokban.

A csapatverseny a hazaiak számára kellemes meglepetést hozott, mert az Abonyi Birkózó Club nyerte el az elsőnek kijáró mívés serleget. Második lett a Kecskeméti TE, míg harmadik a Kabai Meteorit SE. Az abonyiak sok érmet, helyezést értek el, melyek a következők:

Diák II. kcs. 1996 -97.-ben születettek: 37 kg Lőrinczy Bence V., 50 kg Vigh Gergő II.

Diák I. kcs. 1994 -95.-ben születettek: 35 kg Matusinka Máté I., Barna Norbert V., 42 kg Kállai Roland III., 46 kg Jáger Ádám III.

Serdülő kcs. 92- 93.-ban születettek: 38 kg Kárai Richárd III., 59 kg Molnár József I., 66 kg Herédi András II., 78 kg Szűcs Tibor III.

Ifjúsági kcs. 90 -91.-ben születettek: 42 kg Drávai Sándor I., 46 kg Lengvári Gergely I., 54 kg Fekete Zoltán II., 58 kg Vikartóczki Ádám III., 76 kg Vikartóczki Gábor V.

U23-as kcs. 84-89.-ben születettek: 60 kg Molnár Gábor I. hely Kecskeméti TE színeiben versenyzett, 66 kg Lengvári Teofil I., Vincze Zoltán III., 120 kg Gúti Zoltán I.

Az utánpótlás korcsoportban versenyző Molnár Gábor nevét külön ki kell emelnünk. Gábor Budapesten tanult, a Mr. TUS birkózó iskolában edz és bár az abonyiak saját nevelésű sportolója, a közelmúltban a Kecskeméti TE-hez igazolt át.

Nagy megtiszteltetés érte a fiatal sportolót, mert a közelmúltban megrendezett felnőtt szabadfogású Európa Bajnokságon ő képviselhette hazánkat. Bemutatkozása a rendkívül erős mezőnyben jól sikerült, több meglepetést is okozott ellenfeleinek.

LŐVE